

БОРБА®

Весела Коледа и щастлива
Нова 2005 година

BORBA®
PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.
NOVEMBER, 2004

Колендно поздравление отъ д-ръ Иванъ Дочевъ

Изпращамъ коледни поздрави и новогодишни пожелания до всички мои съидейници и приятели.

Съжалѣвамъ, че нѣма да мога да изпратя отдѣлни поздравителни картички, нито ще мога да отговоря на такива, каквито евентуално може да ми бждатъ изпратени!

За България!

Д-ръ Иванъ Дочевъ

Такива
евентуално може да
ми бждатъ изпратени.
За България!
Д-ръ Иванъ Дочевъ

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.
P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ **Иванъ Дочевъ** — основателъ
+ Д-ръ **Георги Паприковъ** — редакторъ

Редактира комитетъ

Година 53, брой 6

Книжка сто петдесетъ и шеста

Ноември 2004

Драги съидейници, съмишленици, симпатизанти на идеитѣ на БНФ, Инк., читатели на сп. "Борба", скъпи съотечественици,

Приемете нашитѣ Коледни и Новогодишни пожелания за здраве и дълголѣтие. Нека Молитвата за отечеството и народа ни окриля презъ идващата 2005 година. Нека всички родолюбиви и националноотговорни българи, кждето и да се намиратъ на планетата Земя, се проникнатъ отъ съзнанието, че България и нашиятъ трудолюбивъ народъ очакватъ отъ насъ дѣла.

**Богъ и България – единство въ двойна плътъ.
Богъ и България – на клетва ни зоватъ.
И тази клетва предъ кръста да дадемъ,
съ нея да живѣемъ, съ нея да умремъ!**

Председателство на БНФ, Инк.: Ал. Дърводѣлски, Г. Спасовъ, Й. Ганчовски

Молитва за отечеството и народа ни

Преблагъ и всевишнъ Боже, Господарю на цѣлата земя и Царю на всички народи! Предъ Твоя всемогъщъ жезълъ и предъ възвишения Твой престолъ ние се прекланяме и смирено Те молимъ милостиво да погледнешъ на нашето отечество и на нашия народъ. Помогни, Боже нашъ, да се събере цѣлиятъ ни народъ въ единството на нашата народностъ и на православната вѣра, та напълно обединени да служимъ на Тебе за слава и на себе си за спасение и за полза на нашето отечество. Нека, Господи, бжде честита и славна тая земя, въ която сме видѣли свѣтлина и животъ, въ която сме отраснали и гето отъ Твоята благодетелна ржка сме приели толкова милости и благодеяния. Даи, Боже, на управницитѣ на нашето отечество мъдростъ, свѣтълъ умъ и чиста съвестъ, добросърдечие и правдолюбие, за да ни водятъ въ пжтя на вѣрата, истината и правдата. Вдѣхни, Боже, на поданицитѣ въ нашата

страна да изпълняватъ законитѣ и когато стане нужда, дори живота си да дадатъ за вѣрата и отечеството. Даи, Боже, на нашето отечество да е винаги щастливо въ благополучие и благосъстояние. Направи да напредватъ добритѣ научни знания, изкуствата, занаятитѣ, всѣки трудъ и всѣко благородно, духовно и вещественно творческо начинание. Пази нивитѣ ни отъ неплодородие. Надари ни съ добро лѣто и даи ни всичко да успѣва. Пази ни, Боже, отъ врагове и неприятели, отъ войни, отъ моръ и гладъ. Даи на всички ни миръ и съгласие. Пази ни отъ омраза и несговорчивостъ, отъ свади и раздори. Внуши, Боже, въ сърдцата на всички ни духъ на истина и на крепка и гѣловита любовъ къмъ всичко, що е за полза и щастие на нашата земя, отечество и народъ. И тѣй като служимъ на Тебе вѣрно и като се обичаме братски помежду си, да Те славимъ во вѣки, всевишнъ и вѣчни Господи. Аминъ.

Новогодишно приветствие отъ д-ръ Иванъ Дочевъ до списание "Борба"

Приветствамъ и адмирирамъ по случай настъпването на Новата 2005 година всички участници въ списването, издаването и разпространението на сп. "Борба", което въече 54 години излиза и проповѣдва нашитѣ идеи и разбирания, осъществяването на които ще донесе добро бждеще на нашия народъ и за България.

Презъ всичкитѣ тѣзи години списание "Борба" достойно изпълни своята задача. Бѣха спечелени хиляди и хиляди читатели на списанието и симпатизанти на нашитѣ идеи.

Списание "Борба" е оня фаръ, който освѣтлява и сочи пътя ни къмъ крайната целъ.

Пожелавамъ през Новата 2005 г. и всички следващи години списанието съ още по-голтѣми успѣхи да изпълнява своята историческа мисия, за да доживѣемъ да видимъ скоро победата.

Богъ да съхрани списание "Борба", което идейно представлява Българския национален фронтъ! За България!

Д-ръ Иванъ Дочевъ, почетенъ председател на БНФ

*идеино
Органарски
за Българинъ
Д-ръ Иванъ Дочевъ
Почетенъ председател на БНФ*

До Почетния председател на БНФ, Инк.,
д-ръ Иванъ Дочевъ, Шуменъ – България

Уважаеми д-ръ Дочевъ,

Весела Коледа и успѣшна 2005 година!

Пожелаваме Ви здраве, спокоенъ животъ и дълголѣтие.

Ще следваме пътя, очертанъ от Вашия почти едновѣковенъ животъ, отдаденъ въ служба на България.

Съ чувство на отговорностъ се отнасяме къмъ оценката Ви за ролята и мѣстото на списание "Борба" въ миналия, настоящия и бждеция политически животъ на Отечеството ни.

За България!

ЦУС на БНФ, Инк., списание "Борба"

Дейността на БНФ, Инк., въ България трѣбва да се покрива съ критерии – **възпитание, дисциплина (гражданска и политическа), твърдост, воля за преодоляване на трудноститѣ и взаимопомощъ**, като организацията още по-ефективно заработи въ Родината. Само така той ще изпълни своята национално-социална мисия, коренитѣ на която сж въ недрата на българския народъ.

Нашиятъ отговоръ

Ако обърнемъ погледъ назадъ къмъ първата половина на миналия вѣкъ съ желание и чувство на отговорностъ, да отгадемъ дължимото на борците срещу проникващия въ родината ни отъ Москва червенъ деспотизъмъ, безспорно това ще бждатъ патриотитѣ родолюбци, обединени въ Съюза на българскитѣ национални легиони (СБНА), чийто основателъ, ръководителъ и вдъхновителъ е живѣещиятъ днесъ въ Шуменъ на 98-годишна възраст ветеранъ – г-ръ Иванъ Дочевъ. Програмата и идеологията на СБНА бѣше национална по духъ, но не нацистка, и социална по съдържание – но не социалистическа. Тя отговаряше по време и мѣсто на възделенията на българския народъ за правовъ редъ, законностъ и демокрация. Тѣ, легионеритѣ, подеха и водеха съ достоинство борбата срещу червенитѣ безотечественици, служещи на чужди на България интереси, следейки съ затаенъ грѣхъ милионитѣ жертви, които комунизмътъ взе въ Русия следъ установяване на съветската властъ на диктатурата на пролетариата и зорко следяха за неговитѣ кълнове у насъ. Тѣ бѣха едни отъ първитѣ, които предупредиха и победоха борбата срещу терориститѣ комунисти въ родината ни подъ лозунга: “Хора, бжете! Не на комунизма! Родината е въ опасностъ!” Заради тази своя борба мнозина отъ тѣхъ платиха съ живота си следъ установяване на червената диктатура въ България.

Въ края на Втората свѣтвна война, въ която България до комунистическата ѝ окупация не взе участие и по силата на предварителна договореностъ между коалицията на силитѣ – победителки въ нея (САЩ, Англия и Съветския съюзъ), въ началото на септември 1944 г. Съветскиятъ съюзъ съвсемъ безпричинно объяви война на България и пълчищата му безъ съпротива отъ страна на българскитѣ военни и граждански власти нахлуха въ България, окупираха я и дадоха властта на българскитѣ комунисти.

А следъ това?! Летописецътъ ще отбележи: Те клаха народа така, както еничари не са го клали.

Потоцитѣ и рѣкитѣ почервенияха отъ кръвта на невинно избити граждани, чиято единствена вина бѣше тази, че ненавиждаха комунизма съ неговата идеология и се осмеляваха да иматъ различно отъ комуниститѣ мнение за ролята и мѣстото му въ българския граждански и политически животъ. Труповетѣ на избити безъ сждъ и присжда хора – жени, деца, мъже, останали непогребани следъ задоволената отъ убийството имъ садистична яростъ на нововластващитѣ комунисти, на части бѣха разнасяни отъ хищници. Червената коса на смъртъта не подбираше своитѣ жертви. Отмъщението бѣше насочено преди всичко къмъ онѣзи, които предупреждаваха за комунистическата опасностъ и водеха борба да не се допусне въ България червена властъ. Това бѣха легионеритѣ. Подъ ножа на комунистическитѣ хайки паднаха десетки хиляди предани на родината синове и дъщери, които безкрѣстни гробове днесъ никой все още не знае. Да не говоримъ за противоконституционния сждебенъ фарсъ, нареченъ “народенъ сждъ”, който унищожил елита на българската държавническа, политическа, интелектуална, военна и обществена мисль.

Звѣрски избититѣ легионери:

Иванъ Йотовъ отъ Пазарджикъ;
Митко Димитровъ отъ Пловдивъ;
Стефанъ Тодоровъ отъ Бургасъ;
Христо Недевъ отъ Варна;
Майоръ Дочко Дочевъ отъ Шуменъ;
Генчо Генева отъ Габрово;
Д-ръ Стефанъ Симеоновъ отъ Русе;
Георги Трайковъ отъ Бѣлово;

Стефанъ Лудевъ отъ Видинъ;
Валентинъ Шутилова отъ Видинъ;
Йеромонахъ Паладий отъ Видинъ;
Георги Марковъ отъ Плъвенъ;
Стоилъ Лазовъ отъ Пловдивъ;
Георги Рагковъ отъ Плъвенъ;
Милко Рагевъ отъ Търново

и хиляди още паднали отъ червения тероризъмъ наши другари.

Ние никога не ще забравим! Тѣ ни зоватъ за размисъл!

За размисъл да простимъ на убийцитѣ имъ, но само следъ покаяние и извинение. Но на такова явно тѣ не сж способни.

Днесъ правопреемницитѣ на палачитѣ на българския народъ следъ кръвопролитнитѣ септемврийски дни на 1944 г. отново се подготвятъ съ фанфари и тръби да възстановятъ 45-годишната си червена властъ, разчитайки на забравата.

Каква наглост! Какъвъ цинизъм! Каква безскрупулност! Каква гавра съ жертвитѣ, съ вдовицитѣ, синоветѣ и гьщеритѣ на избититѣ, съ сирацитѣ, съ цѣлъ единъ народъ.

Нашиятъ отговоръ на тѣхната знаменателна безотговорност и демонстративна безскрупулност, съпроводена съ червени парцали и пищни трапези по върховете и чукари въ възхвала на годишнината от злодеянията им следъ септември 1944 г. и въ продължение на 45 години, е:

Нашитѣ рѣце сж чисти и трапезитѣ ни скромни. Затова нашитѣ прѣсти не сж свити въ юмрукъ.

Нашиятъ погледъ е свежъ, непокаренъ и е устременъ не къмъ окървавени чествания, а къмъ създаване за бъдещето на трудовитѣ хора, нищетата на които сами създадохте, като ги ограбихте и безочливо използвахте.

Нашитѣ грѣла сж на показъ за утрото на България, а не задкулисно въ интересъ на чужда гържава.

Нашето знаме е българскиятъ трибагреникъ, а не сърпътъ и чукътъ.

Нашата съвестъ се нарича България, а не Русия, която ви зачена, роди и отгледа.

Нашитѣ грехи сж стари, а не парвенюшки модни, но по тѣхъ нѣма следи отъ невинно пролята кръвъ на родни братя и сестри.

Нашата песенъ е песенъта на меднитѣ хлопатарии на стагата, които вие съ подставени лица, наречени отъ вас дисидентии, унищожихте.

Цвѣтътъ на нашитѣ очи е синъ. Той нѣма нищо общо съ цвета на очитѣ на ортодоксалнитѣ терористии и убийци.

Нашата борба е за благополучието на българския народъ, за нова, възродена отъ оставеното отъ васъ пепелище България, а не борба за нови окупатории и новъ тоталитаренъ правопорѣдъкъ, който ни е го болка известенъ.

Нашиятъ гласъ е гласътъ на новото българско възраждане, отъ който вие се страхувате, защото мимо волята си ще го чуете, ако въобще такова състояние на чувственостъ ви е познато.

Защото този гласъ е:

Хора, бгете!

Годината 2005-а е година на изборъ на новъ български парламентъ. Отъ нашия вотъ зависи животътъ ни години напредъ. Отъ него зависи приобщаването и приносътъ ни къмъ европейскитѣ демократични граждански и политически ценности.

Настъпва време действително за размисъл, за преценка и преценка на ценноститѣ, въ основата на които трѣбва да зазидаме поукитѣ отъ миналото, да не се поддаваме на популизма на глашатаятѣ, които ни подбуждатъ къмъ носталгия по миналия "червенъ рай", да преодоляваме предизвикателствата на настоящето.

Защото утре започва отъ днесъ!

БОРБА

РАЗМИСЛИ

Йорданъ
Ганчовски

Мълчанието на една “демократична” (и “свободна”) преса

Бѣше време, когато отъ Тихия океанъ до рѣка Одеръ въ сърцето на Европа цареше най-голтмата “свобода” и най-информираното за всичко общество получаваше “най-свободната” информация.

Напримѣръ.

Че навсѣкѣде по свѣта сѣ онеправдани и неинформирани, единствено отъ Сахалинъ до Одеръ знаятъ и могатъ, могатъ и знаятъ.

Че въ Америка биятъ негримѣ, но не знаеха, че разстрелватъ работнически бунтове край Каспийско море. Или че е катастрофиралъ самолетъ отъ гражданската авиация. Просто защото социалистически самолетъ не може да катастрофира.

Или че е станала производствена авария. Просто защото въ социалистическото производство аварии не ставатъ.

Или че въ центъра на Враца е имало опитъ за покушение срещу първия рѣководителъ на България, просто защото всички изпитватъ къмъ него непреодолима любовъ, но пъкъ се знаеше, че “капитализма” загиба.

И ето, че дойде демокрацията и нещата си дойдоха по мѣстата. Или почти!

Само тѣзи, които сѣ запомнили “свободното” време, вѣроятно не сѣ забравили и методитѣ му. А именно – мълчание му е майката. Не ти ли изнася нѣщо – прави се, че го нѣма. Вижъ, отъ онова, отъ което имашъ и минимална изгода, го прави по-голтмо отъ слонъ. Нѣма лошо, нѣма преследване – свобода на парчета.

Иначе какъ да си обяснимъ, че въ центъра на София за първи пѣтъ се проведе конгресъ на онѣзи, които платиха най-много за нѣщото, наречено “свобода на духа” (29-я конгресъ на Българския националенъ фронтъ, Инк., състоялъ се на 5 и 6 юни 2004 г. въ залитѣ на Централния воененъ клубъ въ София), а демократичната и свободна българска преса си затвори очитѣ като “Работническо гѣло” предъ падналъ съветски самолетъ.

Тактиката е ясна и целта на това мълчание сѣщо е ясна. Мълчанието е най-подробното отразяване на опредѣлено събитие въ опредѣлени моменти.

Знамъ, че знаете и това.

Но ви приканваме да мълчите и тогава, когато поникнатъ семената на едно явление, което не ви е дадено, явно, да съзрете.

Загрѣжете публицистичната си страсть и аналитичната си мисълъ и чакайте това явление като живъ човѣкъ да се приближи до васъ и да ви попита, както въ Ботевия фейлетонъ: “Кой си ти и що плачешъ?”

И ще бжде день първий!

Има събития, които времето покрива съ забрава и за иднитѣ поколтния оставатъ непознати. Има и такива, чиито последици оставятъ трайни следи въ поколения напредъ. Тѣ не могатъ да бждатъ забравени. Такова събитие въ срѣдата на миналия вѣкъ е окупацията на България отъ войскитѣ на комунистическа Русия и кървавата баня, въ която българскитѣ комунисти окъпаха българския народъ презъ време на управлението си.

Това не трѣбва да се забравя!

Архивите говорят

Държавническа мъдрост

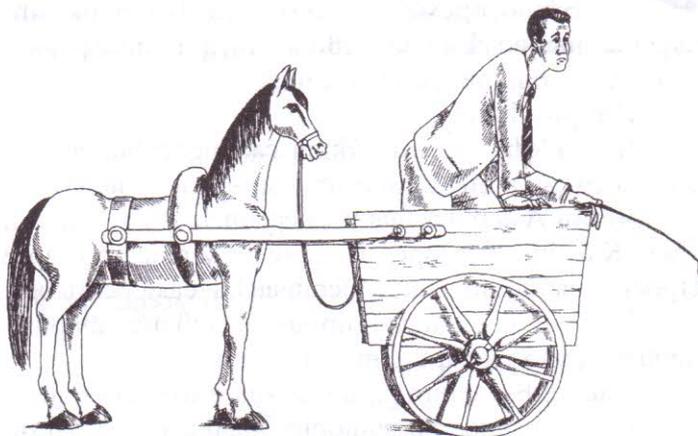
Не е необходимо да се каже, че политическите задачи, които стоят пред една държава за даден момент, са нещо изолирано и постоянно, те се менят, развиват и насочват, и носят отпечатъка не само на обстановката в момента, но и на епохата, на нейните тежениния и насоки, на предшестващото политическо развитие, на неговите постижения или неуспехи и на ред други елементи. Ето защо, когато се разглеждат политическите задачи за даден момент, то трябва много внимателно да се преценява обстановката, при която са се появили. Не трябва да се приема, че политическите задачи за момента са преди всичко политически въпроси, че обсъждането на международното положение и мястото на България, нейното поведение и нейната съдба са само и единствено политически задачи.

България е сравнително малка държава. Това се знае и разбира от всички. Тя не може да има решаващо значение в международни конфликти, не може в това отношение да дава насоки. Но тя трябва да има своето място и да брани своите интереси, ако е вътрешно здрава, ако е разрешила и правилно насочила своята дейност с оглед на вътрешнополитическите задачи на момента. Така че няма нищо парадоксално в това, да кажем, че най-важните политически задачи в момента са вътрешнополитическите, за да може да се сложат нещата по местата им.

Тези редове и мисли са били прозрени далеч преди 2004 г. – през 1943 г., или 61 години назад, от тогавашния министър на вътрешните работи и народното здраве Петър Габровски, който, както е добре известно, беше осъден на смърт от т.нар. народен съд и екзекутиран. Днес на България повече от всякога ѝ липсват такива синове. А ето и какво е писал той по този въпрос:

Поверително!
До г.г. Областнитѣ директори
Копие:
Околийскитѣ управители и градски
и селски кметове на Царството

Управлението на страната – **Правителството** да бжде от лица, които сж проникнати отъ духа на новото време, вѣрватъ въ сис-

ДА СЛОЖИМ НЕЩАТА ПО МЕСТАТА ИМ

нейното поведение и нейната съдба са само и

темата на управлението, които ще служат само на държавата и нацията, безъ да отклоняватъ своето внимание и сили въ укрепване на своето лично политическо влияние и грижи за своята политическа и икономическа кариера. **Народното събрание** на твори законодателна дѣйностъ на държавата и да контролира управлението – свободно, цивилизовано и безъ угодничество. Да очисти страна-

та от общества и деятели, поддържани финансово и организационно от чужбина. Да предпази българският стопански предприятия и да отстрани от ръководството било политическо или обществено, културно или стопанско, ония, които въ днешният тежки за страната времена сж били и остават невърни на родъ и Родина. Чиновничеството да не бжде само техническо, но и идеенъ кадъръ на държавата, носителъ на нейнитъ стремежи, близко до народа, разбиращо неговитъ нужди, болки, желаня. Нѣкои от тия идейни разбирания сж идейната основа на новата власт, които опредѣлят и конкретната нейна дейность. Тази дейность е насочена преди всичко да укрепва все повече и повече българската държава, да я прави силна организационно стегната, за да може да бжде истинска политическа, стопанска и културна организация на всички българи и да отговаря за задачитъ, които съвременният животъ поставя. Да бжде здрава и мощна, за да може да отбие и да се справи съ изключителнитъ времена, въ които свѣтътъ и ние живѣемъ. Това е съдържанието, духътъ и идеята, която се влага въ управлението. Основата на едно управление е начинътъ, по който се гледа на държавата – отношението, което иматъ къмъ нея отдѣлнитъ граждани. За това една нова система на управление не може да се установи и даде резултата, докато разбирането за държавата, което го има да провежда, не се осъзнае, не проникне въ народа, въ маситъ, докато не се понесе от тѣхъ като тѣхъенъ идеалъ, докато това разбиране не стане една фана-

тична вѣра. Тази вѣра е, която изнася борбитъ и опредѣля системата. Тя е, която ускорява или забавя историческото развитие. Само създаването на такава вѣра въ маситъ е гаранция, че една нова система ще се наложи своевременно и безболезнено и ще даде резултати. Тамъ, където тази вѣра липсва, новитъ системи, колкото и напредничави и отговарящи на нуждитъ на времето и да сж, не могат да се приложатъ и да дадатъ резултатъ. То зависи най-напредъ отъ същността на системата, която ще се прилага, отъ бита и историческото развитие и особеноститъ на народа. Той може да се създаде само отъ организации, създадени отъ този духъ, и отъ дейци, които го носятъ въ душата си. Тѣ сж гаранция за успѣха. Да не търсимъ постигането на политически цели по пътя само на лични връзки, на лично приятелство, на лично отдѣлно задоволяване, на хитростни дребни компромиси и отстъпления. Това води до временни постижения. Но това неминуемо разстройва държавата, руши реда и дисциплината, създава най-страшното за едно управление – политическа корупция...

Най-важната политическа задача на момента е не да рушимъ и отричаме постигнатото, не да говоримъ за “клетвена вѣрность” и “жертвена готовность”, не да се приспиваме съ думитъ “социална справедливость”, които думи сж толкова общи, че не даватъ съдържание на този идеалъ. Не трѣбва само да обичаме България, но трѣбва да ѝ служимъ!”
София, 1943 г.

Министъръ: (п) П. Габровски

Както отбелязвам и по-горе, това, което е писал министър Габровски, едва ли се знае днес, за да се приложи. Колко актуално звучи всичко това днес, макар и след цели 61 години. Кой знае още колко и колко подобни мисли са били отпечатани, но за съжаление и днес, поне за мен, по неизвестни причини някои отговорни служители спират тяхното издирване и публикуване. Дано този път съответният орган проумее, че от изнасянето на подобни материали ще спечели цяла България. Ще се тушират различните, меко казано, некоректни подмятания и изявления било на журналисти, преса, радио, телевизия, от лявата и дясната страна на парламента, за това колко лошо е днешното управление на министър-председателя Симеон Сакскобургготски. Но разбира се, това остава за тяхна сметка. Опитът им да ловят риба в мътна вода вече е изчерпан, което те за съжаление нито са разбрали, нито ще разберат.

Николай Начев, адвокат, София

“Цялото царско войнство”

Гости на “Борба”

Този труд е продължение на опита на много хора да съставят историография на прехода.

Много се надявам, че участвам в него с монографиите “Свирепа арена или цирк”, “Записки по българските реформи”, “Девиантното управление”...

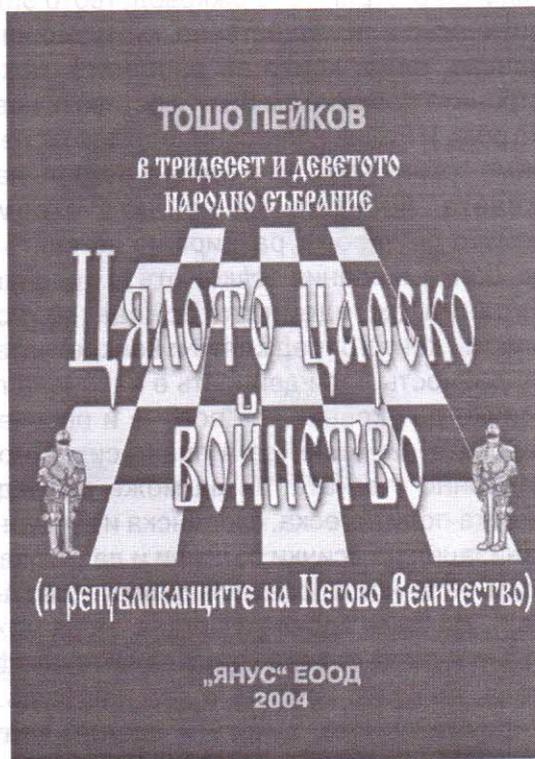
Книгата – сборник от размисли, интервюта, стенограми, изявления и анализи, представя част от най-новата история на България през погледа на един пряк участник. Предназначена е за политици, историци, студенти, журналисти и хора, за които политиката не е доходоносно занятие, не е клюка и скандал.

Да напишеш книга за нравствените, правните основи на собствената си държава, в градежа на която участваш, се изисква малко смелост и повече чувство за хумор, което означава пренебрежително отношение към политическа кариера. Наистина – последната най-малко ме е вълнувала през всичките години.

Както всяко сериозно занимание, политиката изисква себеотдаване, постоянство, труд, но и талант. Независимо от присмеха, завистта, дори омразата, тя носи удовлетворение, ако влагаш в нея и душа. Означава да обичаш това, което вършиш. С по-малко страст, с повече усърдие и без страх.

Като се замисля, през всичкото време се връщам към един автор, изградил един образ, един стандарт на западен политически модел, копиран след няколко десетки години и у нас. “Цялото кралско войнство” на Робърт Пен Уорън е книгата, която прочетох в ловешката езикова гимназия. Политическите борби в Съединените щати от средата на 20-и век, човешките сблъсъци и взаимоотношения в една изборна кампания останаха незабравими. Закодираната самоирония, насмешката към “най-добрата” политическа система, създадената алюзия за “монархическо” обкръжение на главния герой – кандидат за губернатор и за президент на САЩ – най-републиканската от всички републикански демокрации в света, провокират и днес със своя драматизъм. Препоръчвам я на всички и най-вече на участниците в българския политически живот от последните години. На монархистите и на републиканците на Негово Величество. Образите на Робърт Пен Уорън оживяха през годините на така наречения преход – копията, без да се стараем, заприличахме на оригинала.

Включването ми в коалиция Национално движение Симеон II през 2001 г. има освен драматически, политически и нравствени – морални измерения. Тях бих желал да разкрия – политическите и моралните си ориентири в тези бурни години. Ще започна с избрани страници от една моя лекция на тема “Нравственост, държава и право”. За някои тя може да се окаже твърде скучна. Позволявам си да я публикувам за онези, които не са имали време да четат специализирана литература, но са любознателни да узнаят върху какво се крепи социалната конструкция. Всички останали могат да я пропуснат.

Предисторията на НДСВ

Коалиция Национално движение Симеон II не се появи от нищото. Тя не се роди "от пияната" като Афродита толкова внезапно и толкова неочаквано, колкото представят това събитие анализатори. За нейното появяване се бяха натрупали половинвековни причини.

Триумфалното петдесетгодишно завръщане

Няма нищо естествено в едно изгнание на цар, продължило 50 години. "Да бъдеш цар в изгнание, е най-опасната професия... Животът на цар емигрант може да бъде също толкова горчив, унижителен и жалък, колкото можете да си представите. Един цар в изгнание има всички неудобства и практически нито едно от предимствата на царската функция" (из интервю на Симеон II пред френския вестник "Поан де вю"). Подобно откровение крие огромен вътрешен заряд, бих казал – неизвестности и натрупани напрежения. Но всъщност причиненото зло бе трансформирано в добро, без отмъщение, в нови надежди, в градивен народен подем още при първото посещение на Симеон II от 25 май 1996 г. в Отечеството. Това той го умее. Повече от милион и половина сънародници посрещнаха своя изгнаник в онези майски дни и техните чувства заместиха едно несъстояло се извинение.

За такова посрещане си мислех заедно с други българи още на 29 септември 1993 г., когато внесох в 36-то НС следното

Решение:

1. Народното събрание обявява за нелегитимен и антиконституционен просъветския държавен преврат, извършен на 9 септември 1944 г. в България, както и всички произтичащи от него правни последици, включително и проведения на 8 септември 1946 г. референдум за република или монархия.

2. Народното събрание признава за единствено легитимна погазената Търновска конституция на България.

Проектът и мотивите към него, съставен от Съюза на юристите демократи начело с професор Янко Янков – един последователен легитимист, никога не видя бял свят и беше подкрепен само от двама народни представители от СДС – от покойния вече депутат Здравко Кацаров и от д-р Васил Михайлов. И все пак с акта на внасянето му показах на тези, които залъгваха Симеон с бъдещи действия, че идеята за възстановяване на Търновската конституция е жива. И че има българи, които могат да предприемат енергични парламентарни ходове, за да се върне силата на правото, да се възстанови историческата справедливост. А не само пасивно да се възкличава: "Искаме си Царя!"

"Изгнанието е чудесно училище за един цар", казва Симеон II. Как започва това дълго изгнание?

На 24 юли 1946 г. регентът Тодор Павлов (по-късно член на политбюро на ЦК на БКП и герой на НРБ) докладва на комунистическите си началници от политбюро обстановката около задържаното под домашен арест царско семейство. Регентът изброява три възможности за съдбата на невръстния цар Симеон II и неговите близки – да се оставят в България, а след референдума да се изпратят на заточение в СССР, да бъдат убити или да им бъде разрешено да отпътуват за Египет.

"Другари, ... Царицата би искала да се разгледат и решат следните нейни молби: 1) да се разреши на нея и децата ѝ да напуснат България, като им се даде виза за Египет, дето бил баща ѝ; 2) да ѝ се разреши да вземе със себе си също така и Княгиня Евдокия; 3) да ѝ се разреши да изнесе някои ценни лични имуществва; 4) българската държава да определи известна сума годишно за издръжката на децата и нейната издръжка (въпреки поетите обещания, издръжка не е изплатена – б. а.).

Моето мнение е... от трите възможности: да се остави бившето царско семейство тук, в страната и след плебесцита да се изпрати в СССР или най-сетне да му се разреши да отиде в Египет, или другаде в чужбина – най-изгодна във всяко отношение е последната възможност. Ако оставим семейството в страната, ще трябва да го държим в режим на постоянен домашен арест, но въпреки това не ще успеем да го изолираме от реакционните наши военни и др. кръгове, които ще го направят свой реакционен идол; а да ликвидираме физически семейството или поне бившия престолонаследник (както са ликвидирали неговия чичо Княз Кирил – б. а.) би било във всяко отношение неизгодно както за нас самите, така и за СССР. Втората възможност с нищо не е по-изгодна за нас и за СССР. Остава третата, като се надяваме, че историческото развитие на нашата страна и на Балканите през

следващите десет години ще отиде така далече, че за каквато и да било реставрация на монархизма у нас не ще бъде възможно вече и да се мисли...

Под диктовката на Кремъл, на 26 юли 1946 г. 26-то обикновено народно събрание приема Закон за допитване до народа за премахване на монархията и за провъзгласяване на народна република. Министър-председателят превратаджия Кимон Георгиев моли регентите да подпишат указ за утвърждаване на закона. И те го подписват *“в името на Негово Величество Царя (Симеон II)”*. Търновската конституция, която е още в сила, допуска смяна на формата на държавно управление, но само след свикване на Велико народно събрание. След като не е свиквано такова, решението на 26-то ОНС е нищожно. То е противоконституционно и не може да породи легитимни конституционни последици. Следователно референдумът *“за”* или *“против”* монархията, организиран на 8 септември 1946 г. от правителството на ОФ (доминирано от комунисти) е противоконституционен, а резултатите му не пораждат легитимни последици. Но отечественофронтовците обявяват резултатите: 91,72% *“за”* Народна република и само 4,24% *“за”* монархия.

По отношение на резултатите от референдума Симеон II винаги е бил категоричен, че са незаконни, че трябва да бъдат анулирани. Това е един от най-очевидните и скандални примери за изборни фалшификации и насилие в българската история.

На 16 септември цялото царско семейство е натоварено на влак и екскуртирано от агенти на държавна сигурност, изпратено през Цариград за Египет. *“Моето детство беше щастливо в България”,* разказва години по-късно малкият изгнаник. *“Съвсем случайно избрахме Испания. Искахме много да се завърнем в Европа, защото се чувствахме европейци. Веднъж испанският посланик попита майка ми бихме ли живели в Испания. Ето, така се установихме тук.”* Овдовялата царица Йоанна изпълнява и двете роли – и на майка, и на баща. *“Беше извънредно строга към нас, към сестра ми и мен и същевременно, естествено с неограничена любов... влиянието ѝ е нещо, което се чувства не толкова във всекидневието, но в принципите, в начина на гледане върху известни теми – морал, етика, религиозност”,* казва за любимата си майка Симеон.

На 16 юни 1955 г. в Мадрид, в присъствието на българи-емигранти, членове на европейските кралски фамилии и официални представители на испанското правителство Симеон II произнася *“Манифест към българския народ”*. Съгласно Търновската конституция на тази дата, навършил пълнолетие, младият Цар на всички българи трябва да положи клетва пред народното събрание. В тронното си слово Царят заявява, че не признава референдума от 1946 г. и отмяната на Търновската конституция, проведени в условия на чужда окупация. Ето акцентите от Манифеста, произнесени в защита на основния закон:

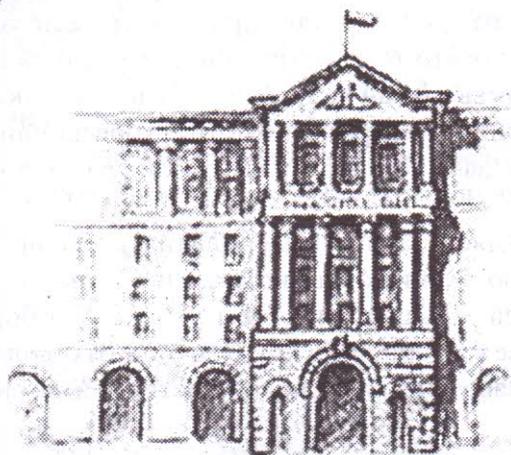
Скъпи съотечественици,

Изминаха вече десет години, откакто нашето Отечество страда под гнета на един противонароден режим, наложен по волята и с помощта на чужд завоевател. Свободата, справедливостта и човещината са потъпкани днес в хубавата българска земя. През бурните години на нашата нова история българският народ можа да изгради държавата си върху истински демократични основи и да си извоюва граждански свободи, обезпечени от Търновската конституция... Сегашната власт отначало не посмя да отмени Търновската конституция, като обеща да пази и прилага точно нейните повеления, но впоследствие, по чужда заповед и с чужда военна сила, наложи нова конституция, противна на нашия бит и традиции. Но Търновската конституция продължава да живее като заветен идеал в съзнанието и чувствата на всеки българин. Тя никога не е била законно отменена... и днес е в сила, и живее във вечния, неугасим копнеж на българския народ към осветените от нея права и свободи... Напускайки Родината, аз не абдикирах от българския престол. Поради това и по силата на Търновската конституция аз и сега съм обвързан с тежката мисия, предопределена ми от провидението. Тази мисия се свежда към непрестанни грижи за благоденствието на всички българи и за освобождаване на Отечеството... Като пръв гражданин на България и в името на институцията, която представлявам, заявявам тържествено, че за мен всички българи са равни и че ще одобра и подкрепя всяка инициатива, която е в съгласие с Търновската конституция и си поставя за цел освобождаването и преуспяването на България.

Бог да е с нас!

Да живее свободна и независима България.

Продължава на стр. 11

За три години:

Външен дълг – стабилизирани;

Икономически растеж – 5%;

Безработица – намалена;

Корупция – потисната;

Производство и чуждестранни инвестиции – увеличени.

* * *

Данъчни облекчения; нараснало потребление; ръст на реалните доходи на гражданите.

„Всичко зависи от това как дефинираме нещата.“
(Бил Клинтън)

„Зад този израз се крие твърдостта на един президент, който не може и не иска да позволи на противниците си да използват своята версия за истината, за да го победят.“

(Стенли Бинг)

СЪДЪРЖАНИЕ

Позиция

Ние сме във времето и времето е в нас

Премиер

Испания изрази безусловна подкрепа за членството на България в ЕС, Франция – също

Сп. „Фигаро“ за премиера

Правителство

Българското правителство държи и занапред усилията на страната да се оценяват индивидуално за членство в ЕС

Факти

Заклучение на мисията на Международния валутен фонд

Приоритети

Присъединяване на България към ЕС

Подобряване на благосъстоянието на гражданите чрез ръст на реалните доходи

Добър политик е този, който предотвратява проблемите, а не този, който ги допуска, за да ги реши. Но когато те са натрупани и има нагласа да бъдат изчистени, то – **изчистването, в никакъв случай не трябва да бъде за сметка на създаване на нови.** Правило в политиката е желанията по време и място да кореспондират с възможностите и преценката за действителността – за изискванията на здравия разум върху нуждите на момента.

Няколко месеца преди парламентарните избори в дясната страна на политическото пространство цари хаос. Набират скорост призови за единство, за сбирки във връзка с него и нескончаеми спорове за принципи, въз основа на които те да бъдат осъществени. Сега, утре, предизборни и следизборни коалиции. Тази политическа сила да влезе в коалицията, друга да бъде отхвърлена, но на всяка цена свързващото звено е ударите да бъдат насочени срещу правителството и неговата политика. Наистина парадоксално!

Загубилите доверието на народа политически сили, изпълняващи ролята на опозиция на властимащите, отправят призови и се мъчат да спретнат обединение за борба. Но срещу кого? Срещу тези, които с усилие решават създадените от тях проблеми.

Партийното противопоставяне с желание за лидерстване все повече и повече взема връх. Не че съществуват особено съществени програмни или идеологически различия, на които велможите стават изразители, а просто неяснота за преразпределяне на някогашния „син“ електорат. И това е обяснимо – защото такъв нов няма и няма откъде да се вземе. Това създава проблеми, проблеми, проблеми, без да се държи сметка, че натрупването им води до създаването на нови и нови, които излизат от възможностите за контрол. Тези нови, натрупващи се и нямащи възможност да бъдат решени проблеми, мотивират избирателите към нежелание да упражнят правото си на граждански избори и контрол като върховен суверен, защото преценяват, че техният вот се подменя и изборът им става формален и безпредметен.

Демокрацията означава изпълняване волята на мнозинството, но с ясно съзнание за вземане под внимание на конструктивното мнение на малцинството – властимащи и опозиция.

Без да се вземе под внимание времето, необходимо за решаване на натрупани от минали правителства проблеми, е невъзможно да се върви напред. Нереално е от настоящото правителство да се иска изчистването им с натрупване на нови.

Не е необходима голяма политическа далновидност, а е и очевидно, че стремежът и на леви, и на десни парламентарни и извънпарламентарни сили е не да съдействат за изчистване на наслоените от тях и нерешени проблеми, а за да получат реалния контрол върху властта за удовлетворяване на икономическите си апетити.

Народът има овча кротост, но не и овча глупост! Той разбира напълно тези политически щения, претегля ги на везните на битието си и ги подрежда по значимост с избирателната си бюлетина:

- в точно определено време;
- на точно определено място и на точно определени хора той поверява бъдещето си.

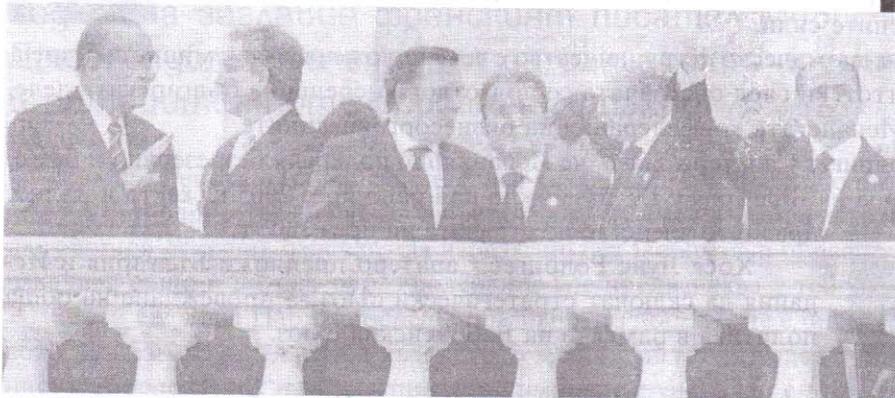
Министър-председателят, който не за манипулираните 800 дни показва, че единствената му грижа е благополучието на народа, откривайки пътя към него, и изграждането на силна икономически България със своя реален национален принос към общността – обединена Европа, доказва високата си класа на политик, събирайки във фокус вярата и надеждата на народа за по-добри дни.

Това е факт, който не може да бъде отминат в движение от която и да било политическа сила.

БОРБА

Премиер

В 13,29 часа българско време на 29 октомври 2004 г. в Рим – Двореца на консерваторите, зала „Хорации и Кореации“, българският премиер Симеон Сакскобургготски и външният министър Соломон Паси подписаха заключителния акт на Европейската конституция – на роден език. За първи път в официален документ на ЕС речите на лидерите при подписване на Евроконституцията бяха разпространени и на български език.

Лидерите на обединена Европа се наредиха на балкона на Двореца на консерваторите. Сред тях (отдясно наляво) бяха премиерите на Италия Силвио Берлускони, на България Симеон Сакскобургготски, шефът на Еврокомисията Романо Проди, германският канцлер Герхард Шрьодер, британският премиер Тони Блеър и френският президент Жак Ширак.

„Поканата да присъстваме и да подпишем означава, че сме смятани за пълноправен член на ЕС, въпреки че след няколко месеца ще подпишем договора за присъединяването“, заяви след церемонията българският премиер.

На 30 октомври Симеон Сакскобургготски откри българско почетно консулство в Анкона – Италия. Дотам българският премиер бе превозен със самолет, предоставен от италианския му колега Силвио Берлускони.

При официалното си посещение в Испания в края на септември 2004 г. премиерът Симеон Сакскобургготски беше удостоен от краля на Испания Хуан Карлос с най-престижния в света рицарски орден „Златното руно“, който е с форма на огърлица.

Орденът е институция, основана от Бургундския херцог Филип през 1428 г. и е изработен само в 32 броя. С него от учредяването му досега са награждавани 13 чужденци, всички монарси и аристократи с изявени политически и с изключително високи заслуги.

След завръщането си в България премиерът предостави временно на Националния исторически музей огърлицата „Златното руно“, за да бъде изложена в музея и видяна от специалисти, хералдисти и граждани.

Заедно с огърлицата на премиера бе връчена специалната почетна книга, която се дава с нея и в която е описана историята ѝ, като са изброени носителите ѝ от XV век насам.

Крал Хуан Карлос окача огърлицата на премиера

Хосе Луис Родригес Сапатеро:

За нас премиерът Симеон Сакскобургготски е повече от брат

Испания изрази безусловна подкрепа за членството на България в ЕС

Испанският министър-председател Хосе Луис Родригес Сапатеро оцени посещението на Симеон Сакскобургготски като изключително важно.

Политическите отношения между двете страни са отлични и посещението на премиера Симеон Сакскобургготски в Испания е върхова точка в тяхното развитие. Испания има желание да увеличи инвестициите си у нас в приоритетните области на инфраструктурата, туризма, строителството, хранително-вкусовата промишленост и модернизиранието на въоръжените сили.

Основата за по-активно икономическо сътрудничество е вече положена, заяви министър-председателят Симеон Сакскобургготски след състоялата се ползотворна среща на българската делегация с водещите фирми от Испанската конфедерация на бизнесорганизациите.

Премиерът Хосе Луис Родригес Сапатеро заяви, че Испания ще подкрепя безрезервно и безусловно подписването на договора на България с ЕС възможно най-рано през 2005 г., както и пълноправното членство на страната ни през 2007 г.

Хосе Луис Родригес Сапатеро предложи България и Испания да сключат стратегически съюз за провеждане на обща политика в рамките на Европейския съюз.

Премиерът показва на снаха си Карла Ройо Вилянова, съпруга на Кубрат, почетния ключ на Мадрид, който получи в кметството на града

В Мадрид премиерът Симеон Сакскобургготски бе удостоен със званието „Осиновен син на Мадрид“ при тържествена обстановка с решение на 55-членната градска управа. Титлата се дава само на хора, родени извън Мадрид, но постигнали значителни успехи като жители на града. С това звание са били удостоени само 16 души. За пръв път то е присъдено през 1980 г., а за последен – през 1996 г. Заедно с титлата премиерът получи и почетния ключ на Мадрид. Развълнуван, той каза: „За мен Мадрид е синоним на много неща – младост, дом, семейство, приятели. Когато си прекарал практически целия си живот в този град, не можеш да заличиш неговото силно влияние и присъствие в съзнанието си.“

Министър-председателят Симеон Сакскобургготски:

Сега е моментът да инвестирате в България

Премиерът откри в Париж форум, посветен на френските инвестиции в България

Познавам френския бизнес и като възпитаник на Френския лицей в Мадрид, и като човек, който е работил като представител на френски компании, затова очаквам той да навлезе по-активно в България – страна, която е част от франкофонията. Това заяви министър-председателят Симеон Сакскобургготски при откриването на форума, посветен на френските инвестиции у нас.

В централата на организацията на френските предприемачи МЕДЕФ „Ентернационал“ в Париж, където протича форумът, премиерът бе посрещнат от нейния почетен председател Франсоа-Ксавие Ортоли. Ние с нетърпение чакаме датата на присъединяването на България към ЕС, изтъкна Франсоа-Ксавие Ортоли при откриването на форума.

В своето приветствие към участниците във форума министър-председателят Симеон Сакскобургготски подчерта, че в основата на икономическата политика на правителството са няколко важни принципа – свобода на бизнеса, прозрачност и по-малко бюрокрация. Това е и условието за привличане на повече инвестиции у нас, които за първите седем месеца на тази година са 1 милиард и 400 милиона евро – с половин милиард евро повече в сравнение със същия период на миналата година, каза в своето приветствие министър-председателят Симеон Сакскобургготски.

Европа ще стане по-привлекателна, когато България стане член на ЕС, заяви френският премиер на 7 октомври в Париж

„Да приветстваме Господин България“ — пог това заглавие френският писател Морис Дрюон публикува статия за българския премиер в авторитетното списание „Фигаро“

Нашата епоха е малко склонна към хвалебствия, особено политически, може би заради смътния и възпиращ страх, че всяка една похвала ще бъде възприета като признак на сервилност. Ако да говориш искрено, означава да изразяваш без заобикалки онова, което осъждаш или мразиш, то означава също и да кажеш без колебание кое предизвиква у теб уважение и възхищение.

Тази седмица Париж посреща при работно посещение един човек, когото имам преимущество да познавам отдавна и към когото храня най-топли чувства. Симеон Сакскобургготски, министър-председател на България, без съмнение е уникален случай в историята. Това е историята на един цар, свалил короната, за да поеме отговорността да оглави правителство. Защото Симеон е царувал и никога не е абдикирал.

Правнук на Луи-Филип, братовчед на кралицата на Англия и на всички кралски фамилии в Европа, той е детето, което, след трагичната смърт на своя баща цар Борис III при завръщането му от фаталната среща с Хитлер, олицетворява българската нация, докато в същото време разни диктатори, най-напред неонацистки, а после просъветски, съсипваха народа според капризите на войната. След три години от Москва беше издадена заповед в най-кратък срок да бъдат прогонени малкият цар Симеон Втори и неговата майка – царица Йоанна. Петдесет години в изгнание, през които Симеон става уважаван икономист и се труди, за да осигурява достойното съществуване на семейството си.

Берлинската стена е разрушена и СССР рухва. Премахването на московското опекунство обаче не помага с нищо. Следва поредица от неокомунистически правителства, които потопяват България в пълна икономическа анархия. Реформите, които желае да проведе едно консервативно правителство от 1996 г., я довеждат до тотален социален хаос. В този момент очакванията и надеждите се обръщат към онзи, който се е превърнал в хранител на историята, към така уважавания изгнаник, който се беше въздържал да се намесва в политическите събития, но който чрез своите дискретни контакти винаги е давал да се разбере, че ще бъде в служба на народа си.

Неговото завръщане, горещо аплодирано от хората и благословено от Църквата, е като пробуждане на националната гордост. Около името на Симеон се създава политическо движение, което печели изборите през 2001 г. И точно тогава той прави неочакван избор. Вместо да предизвика конституционен дебат, който би му позволил да възстанови монархията от английски или испански тип, Симеон, пренебрегвайки царската си титла, зае поста на министър-председател. И той се захваща да разплита конец по конец огромното кълбо от проблеми.

След краткия период „Батенберг“, Симеон Сакскобургготски е този, който идва да се превърне в лице на нацията и да поведе, не без известни трудности, България към съвременността. Така че трябва да оценим по достойнство факта, че по време на драматичните събития, които през последните години раздират Балканите, тяхната страна е единствената, която не беше обхваната

от насилието. България се отличава със своята етническа и религиозна толерантност. И ако Борис III така категорично се противопостави на Хитлер, то е защото отказваше да депортира българските евреи и да изпрати български войски срещу руската армия. А десетте процента мюсюлмани от българското население, останали от времето на османското присъствие, днес участват пълноценно в политическия живот на страната.

Какви са успехите на Симеон, откакто застана начело на правителството? Външният дълг на България беше стабилизиран, повторно разсрочен, дори намален, и тя си възвърна доверието отвън. Инфлацията беше овладяна. Икономическият растеж достигна 5%; безработицата, намалена до 13%. Корупцията до голяма степен беше потисната. Производството се увеличи, както и чуждестранните инвестиции.

Симеон е обичан от своя народ и това е очевидно. Но както всяка власт, която се стреми към умереност, и той има своите опоненти, както отдясно, така и отляво. Това са онези, според които той не прави достатъчно и тези, които смятат, че прави прекалено много. Усеща се и известно нетърпение, породено от все още ниските заплати и пенсии, често срещаната бедност и престъпността.

Не е никак трудно да си представим какво е дошъл да каже на Франция Симеон Сакскобургготски. На нашите министри, начело с министър-председателя, а също и на всички политически отговорни лица, с които ще се срещне, той е дошъл да каже, че България е отговорила на всички условия, поставени ѝ от Брюксел, за да бъде приета в Европейския съюз, и че можеше да стане пълноправна членка още по-рано, ако съдбата ѝ не беше обвързана с тази на други кандидати.

Премиерът Симеон Сакскобургготски откри български културно-информационен дом към посолството ни в Париж

След години на трудности, българският народ постепенно възвръща вярата в себе си и горд със своята култура, история и идентичност, той желае да изгради отново своята страна според представите си. Това каза министър-председателят Симеон Сакскобургготски при откриването на Културно-информационния дом към посолството ни в Париж.

От няколко години ние се намираме в нов етап на развитие, както икономическо, така и културно, социално и политическо, и тази преоткрита динамика върви неразделно с отварянето на България към света и по-специално към Европа, изтъкна премиерът.

Франция, с оглед на всичко, което я свързва с нашата страна, заема естествено централно място в това развитие. И днешният ден бележи важен етап във френско-българските отношения. Не е случаен фактът, че България е член на Франкофонията повече от десет години и тъкмо поради тази причина, се обръщам към вас на френски език, каза министър-председателят Симеон Сакскобургготски.

Бих желал откриването на Културно-информационния дом към посолството ни в Париж да може да позволи на българската култура да се разпространява и да бъде по-добре позната във Франция.

Премиерът Симеон Сакскобургготски: По пътя ни към Европа народът ни трябва, повече отвсякога, да бъде на висотата на своя национален девиз „Съединението прави силата“

Едуар Баладюр: Приемаме България с отворени обятия в Европейския съюз

Премиерът Симеон Сакскобургготски говори за бъдещето на Европа в Националната школа за администрация (ENA), която е най-престижната институция за подготовка на висши служители в администрацията.

Готови сме да приемем с отворени обятия България в Европейския съюз, заяви председателят на Комисията за външна политика на Националното събрание на Франция Едуар Баладюр след срещата си с премиера Симеон Сакскобургготски.

Когато всичко се развива добре, това също е новина, подчерта Едуар Баладюр и изказа задоволство от обсъдените с премиера широк кръг въпроси. Те бяха свързани с направените препоръки в доклада на Европейската комисия, закриването на трети и четвърти блок на АЕЦ „Козлодуй“ и компенсациите, които трябва да получи България, интеграцията на ромите в българското общество, състоянието на френските инвестиции в България, икономическото положение на страната, взаимоотношенията с Русия, както и позицията на България за присъединяването на Турция към ЕС. Би било преждевременно да даваме мнение за това, тъй като още не сме членове на Съюза, каза в отговор на последния въпрос премиерът Симеон Сакскобургготски, но Турция трябва да бъде окуражена в усилията си да се присъедини към ЕС.

Жителите на Сливница: Симеон Сакскобургготски е първият министър-председател, който не дели хората на сини и червени. За него всички са българи!

Министър-председателят Симеон Сакскобургготски се срещна с жителите на Сливница, Алдомировци и Гургулят. С камбанен звън – като при много скъп гост – той беше посрещнат рано сутринта пред църквата „Св. св. Кирил и Методий“ в Сливница от кмета на града Лъчезар Василев, от управителя на Софийска област Олимпи Кътев, депутати и много граждани, дошли да го приветстват с „Добре дошъл в нашия град“. Както винаги, когато пътува из страната, премиерът не позволи излишни мерки за сигурност. Така, по време на цялото гостуване в района, всеки имаше възможност лично да се ръкува и поговори с него.

Жителите и гостите на Сливница дълго аплодираха министър-председателя. Думата поиска Йоанна Петкова, която каза, че Симеон Сакскобургготски е първият премиер, който не дели хората на сини и червени, защото за него всички са българи.

Министър-председателят поздрави лекоатлетката Даниела Йорданова за спечеленото 5-о място на Олимпийските игри в Атина. Тя беше удостоена от Общинския съвет в Сливница с почетния знак на града. Състезателката и треньорът ѝ Димитър Василев получиха и званието почетни граждани.

Премиерът имаше вълнуваща среща с детския хандбален отбор. Младите спортисти вече имат ново игрище, а това означава, че скоро ще постигнат много победи в турнирните състезания, каза областният управител Олимпи Кътев.

Министър-председателят посети и ремонтираната детска градина в село Алдомировци. За обновяването ѝ правителството осигури 10 000 лв.

Симеон Сакскобургготски беше приветстван и от жителите на с. Гургулят пред „Пантеона на безсмъртието“. Министерският съвет предостави 25 000 лв. за възстановяването на унищожените преди години надписи на паметника. Още 80 000 лв. ще осигури Министерството на отбраната.

За ремонт на пъгищата в Софийска област през тази година Министерският съвет осигури близо 11,7 млн. лв. С част от средствата вече са реконструирани 48 км от софийския околновръстен път до ГКПП Калотина, отсечката от Белидие хан до Петрохан – 50,9 км, пътят от гр. Нови Искър до границата с Врачанска област – 55 км и др.

• Премиерът Симеон Сакскобургготски е единственият държавник от Източна Европа, който заслужи „Златна звезда“ на автомобилния транспорт за цялата история на Международния съюз за автомобилен транспорт (IRU), каза генералният секретар на организацията Мартен Марми по време на международната конференция за глобализацията в автомобилния транспорт в Истанбул.

На 24 септември министър-председателят Симеон Сакскобургготски беше удостоен със златна

значка на Почетен член на IRU. Той прие отличието в Министерския съвет от Пламен Цалков – член на президиума на IRU и генерален директор на АЕБТРИ.

За първи път в 56 годишната история на организацията това отличие се връчва на български държавник. Министър-председателят Симеон Сакскобургготски е удостоен с това отличие за изключително големи заслуги към международния автомобилен транспорт за превоз на товари и пътници.

• Министър-председателят Симеон Сакскобургготски разпореда в кратки срокове на ГКПП Калотина да бъдат приложени приетите от правителството мерки за подобряване вида на контролно-пропускателните пунктове.

Министър-председателят е недоволен от състоянието на ГКПП Калотина. Около целия пункт има боклуци, изоставени и неподдържани сгради, липсва необходимата за гранично-контролно пропускателен пункт маркировка.

На 16 септември Министерския съвет прие изменения в Наредбата за граничните контролно-пропускателни пунктове. На областните управители бе възложена отговорността по управлението, стопанисването и поддръжката на инфраструктурата и реда в зоната на ГКПП.

• Министър-председателят Симеон Сакскобургготски обсъди с президента на AES Пол Ханрахан бъдещето на проекта ТЕЦ „Марица Изток 1“.

Бордът на директорите на AES подкрепя проекта и иска осъществяването му да започне максимално бързо, каза Пол Ханрахан. Плановите на американската компания предвиждат запазване на съществуващите в момента 20 000 работни места в топлоелектрическата централа, както и разкриването на нови 3 000.

Проектът включва изграждането на нова заместваща мощност от 670 мегавата на площадката на „Марица Изток 1“ – два блока по 335 мегавата, и сероочистваща инсталация към тях. Общата инвестиция е 1 065 млн. евро.

Правителство

• Правителството осигурява 146,5 млн. лева за приоритетни сфери. 18 млн. лв. са предвидените средства за подобряване на вида на ГКПП.

• Министерският съвет одобри и проект на споразумение с Молдова за подпомагане на образователния процес в Тараклийския държавен университет. Документът ще способства за превръщането на висшето училище в средище на българската просвета и култура в региона.

Споразумението предвижда обмен на преподаватели, осигуряване на педагогически и лингвистични практики за студентите и следдипломна квалификация на преподавателски кадри от университета, организиране на съвместно обучение при годишен прием на 100 студенти и докторанти, като българската страна предоставя стипендии за учащите се и издръжка на база на диференцираните нормативи за издръжка на студентите.

В резултат от тясното сътрудничество между образователните институции на двете държави, България изпраща учебно-помощна литература за нуждите на учениците в Молдова, изучаващи български език, които са над 10 000 души. Като преподаватели по български език и литература и музика работят командировани от МОН специалисти. Между България и Молдова е подписана и

междуправителствена спогодба за взаимно признаване на документите за образование, научните степени и звания.

Пламен Панайотов – Чрез този доклад на България се казва: „Добре дошла в Европейския съюз!“

Вицепремиерът Пламен Панайотов, който заместваше министър-председателя Симеон Сакскобургготски в периода на неговата визита в Париж, получи официално от ръководителя на Делегацията на Европейската комисия у нас Димитрис Куркулас последния редовен годишен доклад за напредъка на България в процеса на присъединяване към ЕС.

На базата на заключенията в доклада става ясно, че е реално на Срещата на върха на Европейския съюз през декември България да получи конкретна дата за подписване на Договора за присъединяване и тя ще е възможно най-рано през 2005 г.

Вицепремиерът Панайотов подчерта, че българското правителство държи и занапред усилията на страната да се оценяват индивидуално. Той отбеляза, че въпреки съдържащите се в доклада положителни моменти, предстои още много работа по направените критики, препоръки и бележки.

Веднага щом подпише договора за присъединяване, България ще се превърне от страна-кандидат в страна, присъединяваща се към Европейския съюз, което означава, че във всички органи на Съюза ще има български представители. На практика чрез този доклад на България се казва: „Добре дошла в Европейския съюз!“, каза вицепремиерът.

Ръководителят на Делегацията на Европейската комисия у нас Димитрис Куркулас подчерта, че предава за четвърти и последен път на българското правителство Редовния доклад на Комисията за напредъка на България в процеса на присъединяване към ЕС.

Пламен Панайотов: Очакваме през декември Европейският съвет да обяви политическо приключване на преговорите с България

Вицепремиерът Пламен Панайотов разговаря с генералния директор на Главна дирекция „Разширяване“ на Европейската Комисия Фабрицио Барбасо. По време на срещата той подчерта, че очакваме на Срещата на върха на 17 декември т.г. Европейският съвет да обяви политическото приключване на преговорите с България, да изрази готовността си за приемането на страната ни за пълноправен член от 1 януари 2007 г. и да определи дата за подписване на Договора за присъединяване през март 2005 г.

Фабрицио Барбасо обяви, че Европейският съюз разчита на твърдата решимост на България да продължи реформите през оставащите две години до пълноправното ѝ членство в ЕС. Той потвърди основната констатация от Редовния доклад, че страната ни изпълнява напълно политическите критерии за членство.

Вицепремиерът Панайотов увери Барбасо, че правителството ще следва неотклонно досегашната си политика и това ще доведе до преодоляване на обективните бележки и препоръки, които се съдържат в Доклада.

• **От 2005 г. да бъде отменен данъкът върху наследствата и пътният данък за леките автомобили, предвижда приетият от правителството проект на Закон за изменение и допълнение в Закона за местните данъци и такси.** Целта на предлаганите изменения е намаляване на данъчната тежест, минимизиране на разходите на данъчната администрация и хармонизация с европейското законодателство.

• **Икономическите процеси в България** бележат положително развитие. Това е заключението на мисията на Международния валутен фонд у нас след проведените консултации във връзка с внасянето на проектобюджета в Министерския съвет и в Народното събрание.

Правителството и мисията на Международния валутен фонд се споразумяха за изплащането на надбавка към пенсиите и заплатите през декември, като предстои да се уточни конкретният размер, в зависимост от възможностите на бюджета, съобщи министърът на финансите Милен Велчев. Той припомни, че още през юни е постигнато съгласие с МВФ по отношение на изразходването на част от преизпълнението на приходите. Тогава беше договорено планираните разходи в бюджетния сектор да се увеличат с около 1 на сто от brutния вътрешен продукт или с приблизително 400 милиона лева.

Представителите на фонда подчертаха, че очакванията по отношение на фискалната политика са за умерена позиция през 2005 г. Те уточниха, че изпълнението на бюджета до този момент е много добро. От фонда изразиха съмнение, че кредитното разширяване ще започне отново да се намалява в резултат на мерките, които банката вече е обявила. Последните мерки влизат в сила от 1 октомври т.г. с повишаване на минималното изискване за резерв от 15 на сто, уточни Фликеншийлд.

• **Правителството отпусна 50 000 лв. за продължаването на разкопките край село Шипка.** Решението бе взето единодушно на заседание на Министерския съвет. Средствата ще бъдат осигурени от републиканския бюджет. Министърът на регионалното развитие Валентин Церовски информира колегите си, че в МРРБ вече е взето решение за подобряване на инфраструктурата в района.

• **Министърът на културата Божидар Абрашев** изпрати поздравителен адрес до археолога Георги Китов за откритото уникално златно съкровище, което екипът на експедиция „ТЕМП“ намери в гробницата, известна като „Голямата Косматка“.

Благодарение на Вашия труд и на екипа Ви България отново привлече вниманието на света с богатото си културно наследство. Тази най-голяма гробница, оцеляла по чудо от набезите на иманярите през вековете, впечатлява не само с уникалната си архитектура, но и с намерените десетки златни и сребърни предмети в гробната ѝ камера, пише в писмото си министър Абрашев.

Министърът на културата изразява увереността си, че откритият археологически паметник, датиращ от края на V в. или началото на IV в. пр. Христа, ще бъде един от най-привлекателните обекти на културния туризъм у нас.

• Близко 9000 първокласници получиха по 80 лв. еднократна помощ за започването на учебната година.

• В Деня на народните будители премиерът Симеон Сакскобургготски откри в Мездра център за телекомуникационни услуги.

• Правителството осигури 1,1 млн. лв. на общините за съфинансиране на проекти от Социалноинвестиционния фонд в образованието, социалната дейност и благоустройството.

• Министър Христина Христова откри модерен социален дом за хора със сетивни увреждания във Вълчедръм. За изграждането му МТСП осигури близо 800 хиляди лева.

• На 13 ноември 2004 г. се навършиха 97 години от рождението и 4 години и 10 месеца от кончината на италианската принцеса Джована Савойска, а от 1930 г. Царица българска Йоанна, съпруга на цар Борис III и майка на цар Симеон II – днес министър-председател на България.

На българска земя царица Йоанна, възпитана от родителите си в благотелност и благотворителност, създаде болнични центрове, санаториуми, детски домове и такива за възрастни с лично свои средства, получени от родителите си. Тя подпомагаше нуждаещите се деца, бедни семейства и възрастни хора. Затова народът я помни с добро, като уважавана и обичана от всички.

След смъртта на цар Борис III тя показа принципност и твърдост във и извън България като майка и възпитателка на двете си деца – цар Симеон II и княгиня Мария Луиза.

В този ден – 13 ноември, всеки българин, който имаше спомени за нейното участие в живота на България, си спомни с признателност за нея.

• Дъщерята на министър-председателя Симеон Сакскобургготски Княгиня Калина дарява на Националния исторически музей сватбената си рокля. Тя е дело на художника Валентин Ангелов и дизайнерката Яна Възвъзова.

Княгинята, придружена от майка си Маргарита и съпруга си Китин Муньос, посети музея в Бояна, за да дари роклята и да се срещне с директора на музея проф.Божидар Димитров.

Княгиня Калина се омъжи за Китин Муньос на 26 октомври 2002г. в Царска Бистрица. Нейна мечта е била да направи сватбата си в България и да носи традиционна българска сватбена носия. Съобразявайки се с желанието ѝ, дизайнерите направиха специална рокля от коприна, на която, по идея на Калина, има ръчно бродирани шевици от всички фолклорни области на страната. Роклята представлява стилизирана българска дамска носия. Дизайнерите

са се постарали тя да напомня за древните традиции и съвременен да носи духа на съвремието.

Много младоженки и техни близки се обръщаха с молба за снимка или скица на роклята. От днес, всеки, който желае, ще има възможност да се запознае отблизо с модела в НИМ. Роклята ще бъде поставена в експозицията в 5-а зала на третия етаж, която представя историята на България след Освобождението.

Проф. Димитров подари на Китин Муньос макет на най-старата лодка, намерена в Черно море. Гостите разгледаха експонатите в останалите зали и се поздравиха със служителите на НИМ.

Приоритети

120 лв.

Предвижда се намаляване на данъчните ставки: за най-ниските доходи от 130 до 150 лв. – от 12 на сто на 10 на сто; за доходи от 150 до 250 лв. – от 22 на сто на 20 на сто; за доходи над 250 лв. – 24 на сто.

Ефектът от предлаганата промяна в скалите за облагане е намаляване на данъчната тежест за всички доходни групи. Това ще доведе до увеличаване на номиналния и реалния разполагаем доход на домакинствата. При доходи от 200 лв. данъчната тежест от 5 % през 2004 г. намалява на 3,5% през 2005 г. т.е. намалението е с 1,5%, при доходи от 300 лв. намалението на тежестта е с 1,8% през 2005 спрямо 2004 г.

Номиналният доход за потребление при средните за страната работни заплати нараства с 8,4%, а ръстът на реалните доходи за потребление (след отчитане на инфлацията) е 4,53 на сто.

Наред с общото намаляване на данъчната тежест е предложено въвеждането на семейно доходно облагане като нов вид данъчно облекчение – финансов инструмент за провеждане на по-ефективна социална политика.

Предлаганите промени в закона предвиждат намаляване на данъчната основа на единия родител с 360 лв. годишно за едно дете, 780 лв. за две деца и 1 140 за три и повече деца, събщи министърът на финансите Милен Велчев. Данъчното облекчение ще се ползва независимо от това дали се получават семейни помощи за деца и дали родителите са встъпили в брак, или живеят заедно на семейни начала. Друг положителен момент е, че кръгът от лицата, които ще ползват облекчението, е максимално разширен. Освен от родителите, облекчението може да се ползва и от лица, които реално полагат грижи за отглеждане на детето – приемни родители, настойници, попечители, близки или роднини, при които е настанено детето по смисъла на Закона за закрила на детето. Тъй като проектът предвижда облекчението да се ползва от единия родител, всяко семейство може да прецени само, кой от двамата родители да намалява данъчната си основа, като се съобразява с размера на съответния облагаем доход. Това право на избор ще даде възможност при нисък доход или при липса на доход при единия родител облекчението да се ползва в пълен размер от другия родител – със среден или по-висок доход.

• Вицепремиерът Лидия Шулева: Държавата сериозно подкрепя българския бизнес за реализиране на експортния му потенциал

Министерството на икономиката е осигурило 1 млн. лв. за организиране на национални щандове на още 16 международни панаири, събщи на пресконференция вицепремиерът и министър на икономиката Лидия Шулева. На нея присъстваха заместник-министър Радослав Бозаджиев и новият изпълнителен директор на Изпълнителната агенция за насърчаване на малките и средни предприятия (ИАНМСП) Станимир Бързашки.

С това решение, към вече одобрените от ИАНМСП 11 международни панаири, се включват и български производители и износители, участници в общо 27 изложения през 2005/2006 г. С организацията на тези национални щандове държавата сериозно подкрепя българския бизнес за реализиране на експортния му потенциал, заяви министър Шулева. Тя допълни, че предложението е част от програмата на Министерството на икономиката за насърчаване на износа и подпомагане на бизнеса в търсенето на нови пазари и възможности.

Другите мерки, които бяха предприети, са промените в Закона за експортното застраховане и решението на Съвета за икономически растеж за прилагане на публично-частното партньорство при изпращането на търговски представители в чужбина.

Несъстоятелни са упреците на тези, които обвиняват Царя, че не бил антикомунист. Препоръчвам на всички да прочетат целия текст на Манифеста и да изучат житието на неговото семейство. Парадоксалното е, че най-големи негови критици в това отношение са някои преобладаващи комунисти. За тях той казва: *“В ония времена те бяха само едни комунистически школници, които са марширували с вдигнат юмрук.”*

През 1962 година Симеон II взема за жена едно сираче от благороднически произход – Маргарита Гомес-Асебо и Сехуела. В началото на гражданската война в Испания родителите ѝ и едната ѝ баба са арестувани от комунистите и след тримесечен затвор са убити от жестоките мъчители. Отглежда я другата ѝ баба и чичо ѝ. Когато за пръв път я съзряха, българките възкликнаха: *“Царица Маргарита е прекрасна. Царицата е едно разкошно бижу!”* С любов започва семейният живот на двамата сираци, с любов си раждат и отглеждат пет деца. Но не само в грижи за дома и децата минават годините.

През 1964 г. Симеон II получава университетска диплома по право и по икономика. Насочва се към кариерата на юрист и работи като юридически и икономически съветник, администратор в хотелиерската група “Евробилдинг”, “Томсън-Брант-Грант-Пюблик”, президент на френския електронен гигант “Томсън”... Балансирайки между дейността си на политик и бизнесмен, за себе си през тези години той казва: *“Постоянно се опитвам да постигна нещо и политическата ми дейност е без голям резултат. Бизнесът и сегашната ми работа ми помагат да преодолее политическите затруднения.”* Такива той има в изобилие след възстановяването на дипломатическите отношения между комунистическа България и Кралство Испания... *“Забелязах две неща: от една страна положението в България се институционализираше, нищо не се променяше, а напротив, съветската хегемония изглежда се утвърждаваше и Западът се задоволяваше с това статукво; от друга страна моите смели българи бяха неспособни да се обединят, за да бъдат наистина сила... В продължение на години, от 1955 до 1967 г., развих голяма политическа дейност... С годините (обаче) човек поумнява. Видях, че нещата еволюират в друга посока. Съвременна България беше призната от Испания...”* Съобщават на Царя, че трябва да запази мълчание, за да не притеснява испанските си домакини. *“След Хелзинкските споразумения, които затвърдиха статуквото в Европа, аз почти загубих надежда...”*

“Трябва да се знае да се живее и да сме доволни от това, което имаме... Ако се опитаме да действаме от носталгия, като следствие от миналото или единствено с искания – накрая сме озлобени и в застои. Точно това се опитам да избегна. Продължих да върша всичко – в границата на средствата ми – за моите сънародници, но говорейки честно, без никаква надежда за благодарност, нито дори, че ще видя България някой ден...”

Посрещането

“Благодаря ви, благодаря ви! Много се вълнувам.”

Това са първите думи, изречени от Царя на аерогара София на 25 май 1996 г. *“Ще кажа, че съм страшно развълнуван, но трябва да подчертая преди всичко, че за мен след петдесетгодишно изгнание да доживея този ден е просто нещо, което почти не очаквах и не предполагах, че ще доживея... Петдесетгодишното ми изгнание се заличи от вашата любов и от вашите чувства.”* Царят-изгнаник е щастлив и всеопрощаващ.

Искам да спомена част от оценките на западната преса, на обикновените българи и на българските интелектуалци, очаровани от царското семейство: *“За двата дни в България с поведението си Симеон веднага се отличи от лидерите, управляващи страната. За много българи той е олицетворение на добродетели, с които политиците в страната не могат да се похвалят – честност, внимание и загриженост.”* (“Дейли Телеграф”) *“Симеон желае да е символ на обединението подобно на испанския крал в края на управлението на Франко.”* (“Кориере де ла сера”) *“Смаян съм! Това е огромно стълпотворение от хора. И всички са ликуващи, с цветя, знамена...”* (“ABC”) *“Царят е обединителна фигура с културата, възпитанието и обаятелността си, щом милион и половина българи излязоха да го посрещнат.”* (Йордан Радичков)

Чрез списание "Борба" до българите по света

Драги сънародници,

Светът е голям, но в него България е една. Където и да сме, да не забравяме, че сме българи и тя е наша родина. За нея да сме готови да отдадем сили и знания, за да я съхраним и прославим за щастieto и благополучieto на нашия отруден, но предприемчив и честен народ.

Да крепне сътрудничеството между Българския национален фронт, Инк. и фондация "Д-р Джеймс Велков".

Да бъде ползотворна 2005 година.

Честита Колега!

Д-р Джеймс Велков, втори почетен председател на БНФ, Инк.

Фондация "Д-р Джеймс Велков"

Скоро ще се навърши година от учредяването на фондация "Д-р Джеймс Велков". Тези, които вече са чели материали в пресата и в списание "Борба", може би знаят повече подробности за големия българин Димитър Велков, познат на Запад като Джеймс Д. Велков.

Човекът, който ражда идеята за написването на книгата "Корона от тръни" и търси кой българин ще може най-добре да опише делата и фактите – такива, каквито са. След разговори с известния Георги Марков, Димитър Велков се спира на Стефан Груев, чийто баща Павел Груев е бил писар дълги години при цар Борис III.

Заедно със своята съпруга Снежана Велкова предприемат едно велико дело, изцяло насочено към милата родина България. Дори ако се загледаме в очите на тези хора, ще видим, че те са пълни с благородство и желание за помощ и подкрепа. Помогнали са на мнозина през живота си, на много наши сънародници са правили добрини преди 1989 г. и сега.

Джеймс Велков – доктор хонорис кауза на Софийския университет "Св. Климент Охридски", казва още по времето, преди да пристигне в Америка: "Живея там, където е настоящето, а не там, където е бъдещето." Затова пътят го отвежда от Бразилия към космополитния континент. По-късно Европа му се струва като прашинка в сравнение с мащабите на страната на янките.

Прозорлив, предприемчив и човек със силна воля, старейшина, на когото трудно се опонира.

Градостроител, единственият българин, който е построил 2 града в живота си – на Канарските острови. Човек с невероятно чувство за хумор, който въпреки емоционалните сризове умее да се шегува. Съпругата му Снежана е жена с финес и въпреки напрегнатата работа, която, може би ще ви учуди, но е денонощна, тя винаги намира сили да се усмихне с най-голямо очарование. Музикалното ѝ образование, което е получила в Пловдив, допълва още повече целите, заложили пред фондацията, а именно – да възражда българската култура и ценности.

От началото на август тази година двамата учредители на фондацията предприемат строеж на път до софийското село Мала Раковица, за което те вече са направили съответно дарение. Този шосеен път ще бъде около 3 километра.

Желанието на семейство Велкови е фондацията да търси и да подпомага млади таланти, които ще могат да се възползват от обмен с други страни. Такъв е случаят с Бонка Кадриева, която е завършила оперно пеене.

Още в процеса на учредяване на фондацията семейството прави дарение на Правителствена болница, за да се изгради удобно приспособление от самия вход към вътрешността на болницата. Д-р Джеймс Велков не за първи път мисли за здравеопазването. Той се включва с дарение за Американската болница в Париж, където при влизането още ще видите със златни букви изписано неговото име.

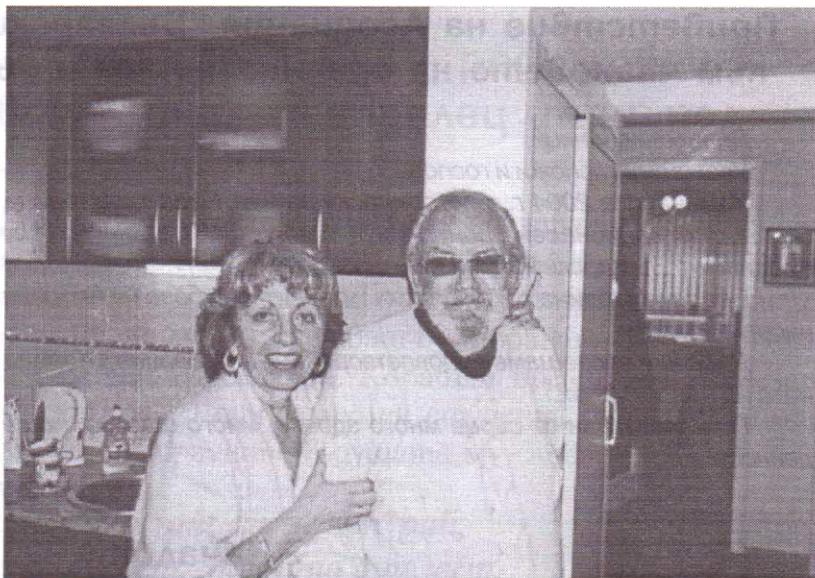
"Съпругът ми е човек, който обича много

родината си” – споделя артистичната гуша на Снежана Велкова. Тя го подкрепя във всяко от начинанията му, доверява се безрезервно на неговия прозорлив ум и също е голяма родолюбка.

Като член на Световната организация за защита на животните “Агена” Джеймс Велков многократно е дарявал средства. Не го е правил формално или показно, а от истинска любов към животните. Димитър имал собствена зоологическа градина – от най-гребните видове до истински лъв на име Мишо. С г-р Иван Иванов – директор на зоологическата градина в София, Велкови са в преговори да дарят средства, които да бъдат вложени, за да бъде по-привлекателна, а също и за изхранването на животните през зимния период.

Откривателят на гроба на историческата личност Гавраил Кръстевич – Джеймс Велков и неговата съпруга, са замислили да изградят Пантеон на великите българи в София и търсят вариант по пренасянето на тленните останки на Кръстевич от Истанбул в него.

Също така работят върху възможността

Г-жа и г-н Велкови

край Бургас да изградят дом за деца с увреждания.

Въпреки че фондация “Д-р Джеймс Велков” е нова и “млада” във времето, делата на нейните учредители я нареждат в челото на организациите, които с ум и сърце работят за доброто на хората и възхваляват на родината ни.

София Костадинова

Асоциация “Български национален фронт” – София

Председателят на Българския национален фронт, Инк., САЩ, връчва първите членски карти на членове на Асоциацията. Рилски манастир, 28 август 2004 г.

Асоциация “Български национален фронт” е самостоятелно юридическо лице. Тя е сдружение с нестопанска цел, която се появи в обществено-политическото пространство на България, за да запълни вакуума, образуван от лутанията и експериментите на политическите сили в годините на прехода.

Асоциацията е надпартийно, демократично, анти-тоталитарно, национално по дух и социално по съдържание сдружение, радетел за правова държава. Тя си поставя за цел възраждане на националния патриотичен дух и самосъзнание – плод на самобитната хилядолетна българска култура.

Тази своя цел Асоциацията ще постигне чрез действащи клубове в населените места, в които членуват и работят инициативни граждани, борещи се за обществени отношения, в основата на които стои законността, еднаква и безпокомпромисна за всички.

Асоциацията работи в тясно сътрудничество с учредената и регистрирана през 2003 г. фондация “Д-р Джеймс Велков”, която си поставя високопатриотични

цели – благополучие на народа и нареждане името на България сред преуспелите и процъфтяващи световни демокрации.

АБНФ – София

Приветствие на Асоциация "Български национален фронт" към членовете на организацията и българските граждани

Драги съидейници,

Уважаеми госпожи и господа,

Изминалата 2004 г. е историческа за нас. През тази година по предложение на 29-ия конгрес на Българския национален фронт, Инк. – Чикаго, САЩ, в България беше учредена и съдебно регистрирана Асоциация "Български национален фронт".

През тази година се създадоха и първите клубове на Асоциацията, които обхванаха много градове и населени места.

Днес ние посрещаме с удовлетворение настъпващата Коледа и Новата 2005 година. Тя ще бъде годinata на нашия успех.

Пожелавам ви от сърце много здраве, много щастие и още по-високи резултати в обществената дейност.

Председател на АБНФ доц. д-р Иван Йотов

Началото

Към 30 септември организацията има изградени клубове на местно и градско ниво, както и такива на регионално-координационно равнище.

Централен офис: София 1700, Студентски град, бл. 7, ап. 28, тел. 089 982 72 75 – председател Иван Йотов Йотов

Регионален офис – Пловдив, за Южна България: Пловдив 4003, ул. "Драва" 4, тел. (032) 92 76 96 – зам.-председател Емил Атанасов

Районни центрове:

Перник – Йордан Стефанов, тел. 0888 92 64 54

Пазарджик – Атанас Кръстев Цукев, тел. 0888 09 87 57

Казанлък – Йордан Маринов, ул. "В. Левски" 30, вх. А

Мъглиш – Георги Манолов (чрез Йордан Маринов)

Ловеч – Стефан Магеранов, бул. "България" 55, ап. 14

Враца – Кирил Крумов, ул. "Васил Крумов" 72, вх. В, ап. 32

На разположение на членовете, съидейниците, съмишлениците и гражданите банковите сметки на Асоциацията са:

Първа инвестиционна банка – София

банков код 15091501

сметки:

– в лева – 1042071703

– в евро – 1442071708

– в USD – 1142071707

Титуляр на сметката – Асоциация "Български национален фронт", изпълнител Иван Йотов Йотов

ОЧАКВАЙТЕ

*

ОЧАКВАЙТЕ

*

ОЧАКВАЙТЕ

В брой първи на 2005 г. в сп. "Борба":

– Мажоритарна, пропорционална и смесена избирателна система?

– Еднопартийно и многопартийно управление – за и против

– Ирландски пример (пред избори)

– Кое мотивира гражданите ДА или НЕ гласуват при избори?

– Кого ползва това (във връзка с изменения чл. 6, ап. 2 от Устава на ЗВНВУ) – критично и дискусивно

Гости на "Борба"

– Съюз на репресираните – Стара Загора

– Движение "6-и април" – Пловдив

– Асоциация "Български национален фронт" – Перник

– Асоциация "Български национален фронт" – Враца

Цветан Радославов – родолюбец, извисен интелектуалец и учител

1885 година – коварната Сръбско-българска война. Още неизправили гърбовете си от петвековния гнет, ненарадвали се на свободата си, изстрадана с величнето на народната саможертва – отново война. Опасност от нов гнет. Българските студенти родолюбци тръгват от Виена, за да участват в отбраната на родината си. Сред тях е и свищовлията Цветан Радославов. Корабът преминава Железни врата и навлиза плавно в български води. Един замислен студент, въодушевен от патриотични чувства, дава воля на напирещите в гушата му слова:

*Мила Родино, ти си земен рай,
твоята хубост, твоята прелест,
ах, те нямат край...*

Отначало откъслечно, но после спонтанно всички запяват хубавата песен “Мила родино”. Кой е Цветан Радославов?

Най-точната му и пестеливо изречена биография е: **голям народен учител, извисен интелектуален, всеотдаен родолюбец**. Завършил Лайпцигския университет, получава докторска титла. Завърнал се в България, посвещава целия си живот на учителската професия. Няколко години работи в Априловската гимназия в Габрово, а след това в Русе. Преподава логика и психология, етика и български език. След това работи в София до пенсионирането си през 1928-1929 г. – учител в Първа, Втора и Трета мъжка гимназия. Малко знаем за това, че той е един от най-изтъкнатите ни учени творци през миналия век. Оставил ни е ценни творби и художествени произведения: докторската му дисертация “За паметта”, “Емоционалният фактор при мисленето”, “Титлите на българските царе”, историческата драма “Еничарин”, спомени за неразделения му другар Алеко Константинов, публикувани в сборника на Свищовското читалище. Познанията и интересите му са били енциклопедични. Владеел френски, немски, английски, гръцки, латински, румънски, турски език, санскрит. “В България нямаме по-добър познавач на класическите езици”, казва за него проф. Д. Кацаров. Кореспондирал е с Британския музей и с много други институти и известни личности. Проявявал е жив интерес и към археологията. Страстно колекционирал антични монети, етнографски и други старини.

Цветан Радославов е притежавал и богата музикална култура. Поклонник на Вагнер. Превежда либретата на “Ауга” и “Лоенгрин”. Композирал песни, на които съставял текстовете. Една от тях е “Мила родино”. Радославов е един от основателите на Учителския съюз, където работи дейно през първите години на създаването му. Той е дал и името на съюзния орган “Учителски вестник”. Цветан Радославов – народен учител, наша българска гордост.

Елена Вачева

Не ни изкушавайте,
лицемери

Русия, покровителката на православния Изток

Повод да напиша тези редове ми даде публикацията в интернет страницата на Меганул от 3 февруари 2004 г., озаглавена “Руската църква ще прокарва интересите на Москва на Балканите”, в която се съобщава за провеждащия се Осми всеруски народен събор. На събора присъстват Московският патриарх Алексий II и руският външен министър Игор Иванов.

В своето приветствено слово Игор Иванов заявява най-открито: “Балканите са били и си остават в сферата на външнополитическите интереси на Русия, като немалко значение за защитата на тези интереси имат междуцърковните връзки.”

Тогава си спомних, че подобни мисли има изказани и от един друг руски представител, руският историк Скалковский. Той пише в труда си “Внешняя политика России”: “Русия има на Балканския полуостров своя история, която започва още от времето на Светослав и в нейните заключения трябва да търси за себе си подходящите решения и примери... Русия стои начело на Източния свят, начело на всички славяни и православни и в техен интерес трябва да се бори със Западна Европа. За нас българите, сърбите, румънците са само войници в колосалната борба, войници в гигантското вековно сражение...”

Тежко на Русия, ако вземе да слуша дипломатите и да търси благоразположението на когото и да било, а още по-малко това на българите и на сърбите, които на нея дължат всичко, т.е. това, че са хора, а не работен добитък на турците...”

Какво откровение!

Истинско “братско” откровение!

И какво единомислие в изказванията на руския историк Скалковский (1878 г.) и на руския външен министър Игор Иванов (2004 г.).

На това място искам да цитирам многоуважавания от мен голям български родолюбец, писателя философ Димитър Харалампиев Попов, който в книгата си “Дългата нощ” пише: “...Те (руснаците) се възприемат по традиция като велика нация, но само от позиция на силата. Сякаш са забравили, че преди стотина години величието на нацията им беше по-скоро духовно и се измер-

ваше с Лев Толстой, с Некрасов, Чернишевски, Тургенев, Добролюбов, Достоевски и плеяда още великани на мисълта... В това е силата на Русия, а не в дивашкия империализъм и в погазване на основните човешки права и свободи.”

Московският патриарх Алексий II пред Осмия всеруски народен събор обявява: “Ние винаги сме имали тесни връзки с народите на православна славянска Европа, особено със сърбите и българите, които са ни близки по дух, език и историческа съдба... Нашето оръжие донесе освободително от османско иго за много православни народи...”

Какви са историческите факти за България?

1. Започвайки война с България, византийският император Никифор Фока успява да склони Киевския княз Светослав да нападне от север България. Светослав нахлува в територията на българската държава през пролетта на 968 година. След кръвопролитни боеве превзема 30 български крепости в Добруджа. Така Киевска Рус нанася удар в гърба на България, и то в един от най-критичните периоди от историята ѝ.

2. През 1552 г. руснаците на Иван Грозни заличават окончателно Волжко-Камска България (Бяла България) и разрушават столицата ѝ – богатия и красив град Болгарк.

3. На българска земя руски войски влизат отново с войната между двете Източни империи – Русия и Турция, от 1828 г.

Впечатляващо е (за да не употребя по-силната дума – потресаващо) как днешна Русия, покровителката на християнските си събратя (според думите на руския патриарх), представя тези събития. В книгата си “Россия: подноготная Любви” (1999 г.) на стр. 485-490 Алексей Меньяйлов пише: “Българите, които останали в България, не се възползвали от обещаната им възможност да минат под руска защита и избрали турската власт, разбира се, не от християнско смирение. Истинската причина е била, че на тях подсъзнателно им се е харесвало да бъдат обект на унижение, на най-обикновен садомазохизъм, една проява на стадно мислене.”

По-голям цинизъм и мерзост от това аз не познавам.

4. За поредната руско-турска война 1877-

1878 г., в резултат на която беше възстановена българската държава, са известни и най-малките подробности.

Бих желал на това място да изкажа признателността си като българин към обикновения руски човек, състрадателен и готов да помогне на изпадналия в беда български народ, който се би и проля кръвта си, високо мотивиран за тази кауза, чиято мотивация доведе до блестящата победа на Русия във войната. Мотивация, която беше необходима и използвана от руската държава в преследването на нейните вековни имперски цели и амбиции в посока Цариград и Проливите.

Тази историческа фактология може да бъде продължена.

Известна е враждебната позиция на Русия и несъгласието ѝ по отношение на Съединението на Княжество България с Източна Румелия от 1885 г. Известни са и кръвопролитните битки и набези на руските ескадрони на добруджанския фронт срещу българската войска през Първата световна война. През Втората световна война Съветският съюз обяви без повод и с нищо непредизвикана война на България, окупира я и унищожи Третото българско царство. На негово мяс-

то беше създадена една Народна република, неомговаряща на вековните български традиции, несuverенна и напълно васална на Москва.

Ето това е горчивият опит на българите във взаимоотношенията им с православна Русия.

Нека горните редове не бъдат разбрани така, че България гледа на Русия като на свой враг. България не изпитва вражески чувства нито към Русия, нито към която и да е друга страна. Българите са доказали в своята история, че са толерантен и дружелюбен народ. България желае равноправни и суверенни взаимоотношения с другите държави. Ако руските държавници, според гумите на руския патриарх, сами са осъзнали своята мисионерска отговорност за вселенското православие и желаят да защитават и покровителстват своите събратя християни, то България е решила сама да си търси приятелите и покровителите.

Така, както повеляват нейните национални интереси.

Бог да пази България, Ваше светейшество, от фалшиви приятели.

(Със съкращения)

Георги Чаракчиев, Келмитц, Германия

В памет на жертвите

Българска православна църковна община "Св. Климент Охридски" – Мюнхен

Слово на С. Савов по повод честване паметта на загиналите в борбата против комунизма български синове и дъщери

Госпожи и господа,

И днес сме застанали пред олтара в храма Господен, за да отдадем почест и направим поклон на десетките хиляди знайни и незнайни герои, които паднаха в неравната битка срещу комунизма за извоюване свободата на Отечеството! Те са и онези български синове в черно расо и кръст в ръка, които изгоряха в пламъка на дълга си към вяра, народ и Родина!

Почти половин век нашият народ води най-епичната в историята си борба срещу червените завоеватели. Неговите най-добри синове падаха един след друг.

Българският народ не е бил подлаган на толкова срамни унижения и не се е чувствал с по-убито национално достойнство. Никога българската национална чест не е била толкова обругавана от управляващите чуждопоклонници на Кремъл и българинът не е бил с толкова свито сърце и наранена душа заради униженията на своя народ!

Не можем да забравим, че над похитената ни Родина вилнееше тайфун от невежество и беснеещ фанатизъм, оставяйки след себе си знайни и незнайни гробове, на които днес запалваме една свежица и правим поклон пред загиналите борци в защита на моралната, физическата, интелектуалната и психическата разруха!

На 22 март 1950 г. в град Кула и околията се събират хиляди селяни, за да протестират открито срещу терора, насилието и мизерията. Селски стопани, ръководени от чувството на недоволство и ненавист към наложените нови форми за тотална експлоатация на всички съсловия от народа. В техните очи се отразяваше силната омраза към комунизма, в сърцата отекваше пулсът на свободолюбивия човек и мечтата за свобода и независимост.

Въоръжени с безгранична любов към свободата, те се явяват на сражението срещу шмайзерите на червените еничари, за да заявят, че ненавиждат робството, тиранията, мразят престъпленията и че са против терора на софийския режим! Този бунт-манифестация се пренася и във Видинска околия.

След тези три исторически трагични дни са арестувани стотици и са хвърлени в затворите и наказателните лагери.

Събитията в Кулско и Видинско останаха паметни в най-новата история на българския народ. Но, братя, те стоят и в началото на борбите на деветте народа-сателити в съветската империя: унгарския народ, който въстава през октомври 1956 г., а поляците правят Познанския бунт, Източна Германия обявява първата национална демократична революция срещу един комунистически строй. Кипяха бунтове в Чехословакия и Румъния. Хиляди са жертвите и в тези страни паднали в битката за свобода на своите народи!

Страданията на всички поробени народи от Източна и Централна Европа: робството, терорът, недоимъкът, грабежите, мизерията, лагерите, затворите и убийствата, причинени от жестокия комунистически режим, бяха поставени в неписан закон, който даваше право за водене борба за свобода и независимост!

Днес, братя, знаем, безброй са видните личности от опозицията срещу тираничния русо-болшевишки режим. Не само защото бяха ръководители, а защото станаха и свидни жертви в борбата срещу установяващото се съветско господство в нашата страна. И когато днес се говори или пише за тях, пред нашите очи и в нашето съзнание, и пред подрастващите поколения се редят хилядите борци за свободата на българския народ, които загиваха в неравната народоосвободителна антикомунистическа битка срещу червените тирани.

Те заставаха начело на борещите се народни сили срещу коварния враг – комунизма, притежаваха качества на непоколебими предводители и вдъхновители в тази битка! Техният дух блести и днес в пламъчето на свещиците, поставени пред олтара на този Божи храм за знайните и незнайни герои!

Братя и сестри,

И днес можем да заявим пред обществото, че малцина са онези кремълски чуждопоклонници, които преди няколко дни излязоха на улицата с тъмни мисли и илюзии за бъдещето по случай 60-годишнината от поробването на Родината, излязоха на манифестацията на злото и престъпленията, поругана от българския народ! Но тези манифестиращи отново на 9-и септември влизат в безкрайния тунел – тъмница, и ще останат там, откъдето излезе България, и в свобода върви по пътя, който води към семейството на европейските народи, към миролюбивата, демократична и просперираща обединена Европа.

Нека да повторим и днес, залегналата в чувствата на страдалия и вече свободен българин родолюбец мисъл: "Който не уважава на героите паметта, той не заслужава на живите обичта!"

Да останем достойни за великите и скъпи жертви, които народът ни даде! Тяхното име ще свети в историята на битките за свободата на България! Пред техния подвиг ще се преклонят не само сегашните, но и градущите поколения! Техният паметник ще бъде тяхното безсмъртие, тяхната вечна и свята памет – в душите и сърцата на милионите!

Един от нашите поети, родолюбец изгнаник, още преди четири десетилетия с дълбока скръб и овлажнели очи посвети този вълнуващ стих на скъпите родолюбци, загинали в борбата за свободна и независима България в най-тежкия период от живота на народа:

ПРЕКЛОНЕНИЕ

*Родени сред буйните ниви на Тракия
и тихия бряг на Марица,
израсли през време на бурни събитие,
решена бе вашата съдба.*

*Вие бяхте надежда за скъпи родители,
за брат и за свидна сестра,
и радост голяма за млади девойки,
опора в народна мечта.*

*Млади научихте що е теглило
под робство на сърна и чука.
Обрекохте всичко, що е най-мило,
презряхте накрая и смъртта.*

*Поехте вий пътя на хиляди други
към чужда незнайна страна,
да чакате тамо в бойни дружини
да дойде часът на борба.*

*Но Юда злодеец, проклет и от Бога,
коварен, както и с Христа,
прати ви по стръмния път на Голгота,
а там ви посрещна смъртта.*

*Вий паднахте в боя за правда народна,
младежи, сърцата ви пълни с живот.
В полята просторни край китна Родоп,
под дъба вековен, край буен поток.*

*А гробът ви още и днес е незнаен
и никой не смее да пита за вас.
И няма ни камък, ни кръст поставен,
ни песен народна с тъжен глас.*

*Но спете спокойно, скъпи родолюбци.
Зората минава вече във ден.
Венец ний сме свили за вас от рози
и в сърца носим вашия блен.*

Стоян Михайлов

Бел. ред. – Дописката е изпратена от г-н Евдоким Евдокимов, за което горещо му благодарим, и я отпечатваме със съкращения.

Нови книги

“Освободителни” мисии на Русия-Съветския съюз във и около България. София, 2004 г., XXIII+294 с.

През 2003 г., в десетина поредни дни, преди и след Националния празник “3 март 1878”, по медиите имахме материали за освободителката Русия, за освобождаването ни. Понеже истината е, че Русия е завоевателка, на която е попречено да ни завладее, и че е неверно, и срамно, да се говори, че тя е освободителка, в мен всекидневно растеше недоволството. То стана причина да напиша книга от около 60 страници с заглавие “Освободителната” мисия на Русия в 1877-1878 г. Книгата бе в предпечатна подготовка, и на 19 май чух от радио Свободна Европа, че цар Борис III направил преврата от 19 май 1934 г. Чух, и четох, други небивалици. Това доведе до написване на още страници, и книгата бе отново на предпечатна подготовка. Но наедката идва с яденето. Чувайки още небивалици, написах още няколко глави, разширих старите. Преглеждайки за последен път написаното, почувствах че проблема с създаването на Румъния не е изяснен. Написването му, и съответната преработка, отне 8 месеца, и, освен това, добавянето на няколко нови глави, забави издаването на книгата. На свой ред, всичко това, наложи промена на заглавието. От прилагателното в заглавието се вижда, че не за всичките “освободителни” мисии и действия е писано. Чини ми се, че несъмн постъпил зле. С новото заглавие и съдържание, читател, книгата е в ръцете ти. Добре ще направиш че ще я четеш.

Минало, Настояще, Бъдно, са взаимосвързани, и поради това е необходимо знаене на миналото. Книгата е написана с добросъвестност и интелектуална честност. Тя е за миналото, но, образно казано, е обърната и към утрешния ден. Читател, нemoй да мислиш, че щом книгата гледа към утрешния ден, че тя неказва истината за миналото. Nemoй, ще сбъркаш. Всичко казано за миналото е истина, и верно.

Авторът

Книгата се доставя освен от елитните книжарници разпространители, направо и от автора Иван Илиев Лилов – ул. “Солунска” 52, тел. (02) 953 05 59, срещу пощенски запис от 8 лева и точния адрес на изпращача.

Редакционна поща

Уважаеми господин Спасов,

До сега не съм имал повод да се обърна писмено към Вас. Днес, получавайки ръководеното от Вас сп. “Борба”, намирам такъв.

На първо място искам да Ви изкажа моите искрени поздравления за проведения исторически XXIX конгрес на Българския национален фронт, Инк. в България, София, на 5 и 6 юни т.г. Чета с жив интерес публикуваните материали, мъча се да анализирам същността на изнесените доклади и направените изказвания, за да се уверя в трезвата оценка на българската политическа действителност, в силата на БНФ и дейността му за възраждане на българския дух, национална гордост и самосъзнание. Горд съм от постигнатите резултати и от все сърце желая постигането на поставените от конгреса задачи.

На втори място, искам да благодаря на Вас лично за дадената ми възможност да получавам толкова много години наред списанието. Не съм бил в състояние материално да го подпомогна, но ревностно съм пропагандирал политическата платформа на БНФ тук, в Италия, сред италианската общественост, близка по идеи и виждания, сред многото ми приятели в България и другаде.

Третият повод е молбата ми приложените паметни бележки, написани напоследък за ВНВУ, да бъдат предоставени на редакцията като разполагаем материал.

Иска ми се да добавя, че съм приятел от детинство на председателя на БНФ – дипл. инж. Александър Дърводелски, с когото до преди години имах и писмена връзка. Следя с особена гордост и възторг неговата дълга и неуморна дейност за укрепване на БНФ. Моля Бог да му даде още години, за да може и той, като вече легендарния господин д-р Иван Дочев, да стигне до такава възраст, деен и всеотдаен на БНФ и идеите му!

Да укрепва и расте БНФ! Да привлича непрекъснато нови привърженици сред здравомислещите и с чист български дух представители на младото поколение, и да се превърне в основен лост за демократичното и антикомунистическото развитие на родна България!

Господин Спасов, благодаря Ви от сърце и на Вас пожелавам още дълги години ползотворна и високоблагородна дейност за благо на Родината.

Искрено Ваш,

Камен Найденов, Торино, Италия

In memoriam

Скръбна вестъ

На 17 августъ 2004 г. почина въ гр. Хамилтонъ, Канада, нашиятъ добъръ приятель

г-нь Георги Поповъ, род. 1927 г. въ София

Той напусна Родината въ 1977 г. и следъ нѣколко години въ Чехия и Австрия емигрира за Канада, където съ уменията си изгради своя свободенъ животъ.

Въ всичкитѣ години на емиграция той милѣеше за своята Родина. Не я забрави и въ последнитѣ си мисли, като завеща помощъ за българскитѣ деца въ SOS – детски селища – Дрень.

Въ паметъ на **Георги Поповъ** "SOS – детски селища въ България" пишатъ: "Името му ще живѣе – ще го помнятъ децата, на които той се зарече да помага. Ще го помнимъ и ние, служителитѣ на SOS – детски селища!"

Вѣчна да бжде паметъта на Георги Поповъ!

БНФ

* * *

На 19 септември 2004 г. въ София предъ храмъ-паметникъ "Св. София" бѣше отслужена панихида въ връзка съ 40 дни отъ смъртъта на

дипл. инж. Георги Лазаровъ

който почина на 9 августъ 2004 г. въ гр. Уфингъ – Германия.

Заслугитѣ на инж. Георги Лазаровъ къмъ българската национална антикомунистическа емиграция, обединена въ редицитѣ на Българския националенъ фронтъ, сж неизмѣрими. Той до болка обичаше България и съ чувство на отговорностъ се бореше за освобождаването ѝ отъ комунистическо робство.

Негови сж думитѣ: "Ние вѣрваме въ новото, второ възраждане на нашия народъ въ цѣлата му езикова територия. Ние вѣрваме въ жизненитѣ сили на коравия и непокорливъ български народъ."

Лека му пръстъ.

БНФ

Неотдавна получихъ 3 броя отъ нашето сп. "Борба" и разбрахъ за кончината на нашия дългогодишенъ и неуморимъ борецъ противъ националното ни зло – комунизма – инж. Георги Лазаровъ. Богъ да го прости, нека му е лека пръстъта! По този поводъ искамъ да изкажа своитѣ и на семейството ми съболезнования на съпругата му, семейството на братъ му въ Варна и останалитѣ опечалени. Неговитѣ заслуги нѣма да изброявамъ – само ще спомена отчасти, че покойниятъ бѣ първиятъ отъ страна на БНФ, който установи връзка съ менъ тукъ, въ Виена – упжти ме при новитѣ условия на нашата емиграция какъ трѣбва да се работи – и азъ приехъ възложената ми задача. Така разпространението на нашето списание продължи пътя си отъ САЩ чрезъ Виена по свѣта, докато се прехвърли впоследствие въ България и бѣше поето отъ г-нь Гошо Спасовъ.

Покойниятъ бѣ скромень труженикъ и вѣренъ сътрудникъ на г-нь Ал. Дърводѣлски и останалитѣ отъ ръководството на БНФ. Той не желаше да се кичи съ ордени и медали, но заслугите му бѣха голѣми за закрепването на българщината, запазването на националния ни духъ, където и да сме – да сме българи! Поклонъ предъ съдействието ни дипл. инж. Георги Лазаровъ – Бог да те прости, животътъ ти бѣ непрекъсната борба до последенъ дъхъ. Дано сега намеришъ миръ въ Божиитѣ покои ти, който неуморно и честно се бори. Сбогомъ, приятелю!

От клона въ Австрия – Виена, който е негово дѣло, и отъ семейство Иванъ Трайкови

**Гълъби над нас ще плуват в синевата
и ще славят любовта и свободата!**

(Из стихосбирката му "Вик от каторгата")

На 16 октомври 2004 г. на 95 години почина членът на клуб "Четвъртък"

Йосиф Петров

На съвременния български поет-общественикъ, доайен на Седмото велико народно събрание, борец за обединение на националните обществени сили –

Спи блажено вечния си сън, приятелю наш!

Клуб "Четвъртък", Пловдив

Общобългарски комитет “Генерал Иван Вълков”

До редакцията на списание “Борба”

По инициатива на Общобългарския комитет “Генерал Иван Вълков” бе организирано честване на 53 години от смъртта на младежите горяни, избити без съд и присъда от Държавна сигурност през месец октомври 1951 г. в Турийската гора, община Павел баня.

С вълнуващо слово към присъстващите се обърнаха г-н Иван Григоров – председател на СБНЛ, и г-н Дечко Драгиев – от Съюза на репресираните. Сред гостите бяха Николай Колев-Босия, Петер Юхас, кметът на Павел баня г-н Станимир Радевски и др.

На снимката отгясно наляво: отец Йоан, архимандрит Павел, отец Димитър, Йордан Маринов – председател на Комитет “Иван Вълков”, Иван Григоров – председател на СБНЛ, Дечко Драгиев – бивш гл. редактор на в. “Персин”, Мустафа Чаушев – председател на движение “Милет”, арх. Кръстьо Попов – Съюз на ВНВУ – клуб Казанлък, инж. Милко Кунгъзов – Съюз на еврофедералистите, Иван Иванов – Съюз на ВНВУ – клуб Казанлък.

Редакционен комитет: дипл. инж. Александър Дървогълски, г-н Гошо Спасовъ, г-н Йорданъ Ганчовски

**БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕН
ФРОНТ, Инк.**

ШУМИ МАРИЦА

Шуми Марица
окървавена,
плаче вдовица
люто ранена.

Марш, марш,
с генерала наш!
В бой да летим,
враг да победим.

Български чеда,
цял свят ни гледа.
Хай, към победа
славна да вървим.

Марш, марш...

Лъвът балкански
в бой великански
с орди душмански
води ни крилат.

Марш, марш...

Млади и знойни
във вихрите бойни
ний сме достойни
лаври да берем.

Марш, марш...

Ний сме народът,
за чест, свобода,
за мила рода
който знай да мре.

Марш, марш...

**Със силата на правото да възстановим
символите на Третата българска държава
ЗНАМЕ**

Българският
национален фронт,
Инк., ратува да бъдат
събрани под един
покрив всички, които
имат българско
самосъзнание и се
борят за свободна,

**ХИМН
ГЕРБ**

2005

демократична,
независима,
национално единна и
социално
справедлива
българска държава.

(Из Програмата
на БНФ, Инк.)

ЯНУАРИ

п	в	с	ч	п	с	н
31					1	2
	3	4	5	6	7	8 9
10	11	12	13	14	15 16	
17	18	19	20	21	22 23	
24	25	26	27	28	29 30	

ФЕВРУАРИ

п	в	с	ч	п	с	н
	1	2	3	4	5 6	
7	8	9	10	11	12 13	
14	15	16	17	18	19 20	
21	22	23	24	25	26 27	
28						

МАРТ

п	в	с	ч	п	с	н
	1	2	3	4	5 6	
7	8	9	10	11	12 13	
14	15	16	17	18	19 20	
21	22	23	24	25	26 27	
28	29	30	31			

АПРИЛ

п	в	с	ч	п	с	н
					1	2 3
	4	5	6	7	8	9 10
11	12	13	14	15	16 17	
18	19	20	21	22	23 24	
25	26	27	28	29	30	

МАЙ

п	в	с	ч	п	с	н
30	31					1
2	3	4	5	6 7 8		
9	10	11	12	13	14 15	
16	17	18	19	20	21 22	
23	24	25	26	27	28 29	

ЮНИ

п	в	с	ч	п	с	н
	1	2	3	4 5		
6	7	8	9	10	11 12	
13	14	15	16	17	18 19	
20	21	22	23	24	25 26	
27	28	29	30			

ЮЛИ

п	в	с	ч	п	с	н
				1	2 3	
4	5	6	7	8	9 10	
11	12	13	14	15	16 17	
18	19	20	21	22	23 24	
25	26	27	28	29	30 31	

АВГУСТ

п	в	с	ч	п	с	н
	1	2	3	4	5	6 7
	8	9	10	11	12	13 14
15	16	17	18	19	20 21	
22	23	24	25	26	27 28	
29	30	31				

СЕПТЕМВРИ

п	в	с	ч	п	с	н
		1	2	3 4		
5	6	7	8	9	10 11	
12	13	14	15	16	17 18	
19	20	21	22 23	24 25		
26	27	28	29	30		

ОКТОМВРИ

п	в	с	ч	п	с	н
31					1 2	
3	4	5	6	7	8 9	
10	11	12	13	14	15 16	
17	18	19	20	21	22 23	
24	25	26	27	28	29 30	

НОЕМВРИ

п	в	с	ч	п	с	н
	1	2	3	4	5 6	
7	8	9	10	11	12 13	
14	15	16	17	18	19 20	
21	22	23	24	25	26 27	
28	29	30				

ДЕКЕМВРИ

п	в	с	ч	п	с	н
				1	2	3 4
5	6	7	8	9	10 11	
12	13	14	15	16	17 18	
19	20	21	22	23	24 25	
26	27	28	29	30	31	